

SFÂNTUL

ТИХОН
DIN ZADONSK

CELE MAI FRUMOASE

РѢЧѢСЛОВІИ

SFÂNTUL
TIHON DIN ZADONSK

Cele mai frumoase rugăciuni

13 AUGUST

SFÂNTUL
TIHON DIN ZADONSK

Cele mai frumoase rugăciuni

Traducere din limba rusă de
Adrian Tănăsescu-Vlas

Tipărită cu binecuvântarea
Preasfințitului Părinte Galaction,
Episcopul Alexandriei și Teleormanului

editura
Σοφία

Editura Cartea Ortodoxă
București

Redactor: Diana-Cristina Vlad

Coperta: Mona Velciov

Traducere din limba rusă după originalul:
Sviatitel' Tihon Zadonskii, *Sobranie tvorenii*, t.
5, Ed. Sf. Ignatie al Stavropolului, 2009.

© Editura Sophia, pentru prezenta ediție

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TIHON DIN ZADONSK, sfânt

**Cele mai frumoase rugăciuni / Sfântul Tihon din
Zadonsk; trad. din limba rusă de Adrian Tănăsescu-
Vlas. – București: Editura Sophia; Alexandria: Cartea
Ortodoxă, 2011**

ISBN 978-973-136-275-5

ISBN 978-606-529-175-1

Hristos cheamă la Sine sufletul păcătos

De ce M-ai părăsit, omule? De ce
Mi-ai întors spatele Mie, Celui
Iubit?

De ce te-ai lipit din nou de vrăjma-
șul Meu? Adu-ți aminte că pentru tine
M-am pogorât din cer. Adu-ți amin-
te că pentru tine M-am făcut Trup.
Adu-ți aminte că pentru tine M-am
născut din Fecioară.

Adu-ți aminte că pentru tine am
fost Prunc.

Adu-ți aminte că pentru tine M-am
smerit. Adu-ți aminte că pentru tine
am săracit. Adu-ți aminte că pentru ti-
ne am viețuit pe pământ. Adu-ți amin-
te că pentru tine am răbdat prigoană.

Adu-ți aminte că pentru tine am primit vorbire de rău, defăimare, batjocură, necinstire, răni, scuiări, palmuri, pătimiri de ocară, silnice.

Adu-ți aminte că pentru tine *cu cei fără de lege am fost socotit* (Lc. 22, 37).

Adu-ți aminte că pentru tine am murit cu moarte de ocară.

Adu-ți aminte că pentru tine am fost îngropat.

M-am pogorât din cer, ca să te înalț pe tine la cer.

M-am smerit, ca să te înalț.

Am sărăcit, ca să te îmbogățesc.

Am primit necinstire, ca să te proslăvesc.

Am fost rănit, ca să te vindec.

Am murit, ca să îți dau viață.

Tu ai păcătuit, iar Eu am luat păcatul tău asupra Mea.

Tu ești vinovat, iar Eu am primit pedeapsa.

Tu ești dator, iar Eu am plătit datoria ta.

Tu ai fost osândit la moarte, iar Eu am murit pentru tine.

La aceasta M-au mânat însă dragostea Mea, milostivirea Mea. Nu am putut răbda ca tu să pătimești în felul acesta.

Oare nesocotești dragostea Mea?

În loc de dragoste, Îmi plătești cu ură.

În loc să Mă iubești pe Mine, iubești păcatul.

În loc să Îmi slujești Mie, tu slujești patimilor.

Dar ce ai găsit tu în Mine care să fie vrednic de dezgust?

De ce nu vrei să vii la Mine?

Vrei bunătați? Toate bunățile la Mine sunt.

Vrei fericire? Toată fericirea la Mine este.

Vrei frumusețe? Cine e mai frumos ca Mine?

Vrei noblețe? Cine este mai nobil decât Fiul lui Dumnezeu și al Fecioarei?

Înălțime vrei? Cine e mai înalt decât Împăratul cerurilor?

Slavă vrei? Cine e mai proslăvit decât Mine?

Bogăție vrei? Toată bogăția la Mine este.

Înțelepciune vrei? Eu sunt Înțelepciunea lui Dumnezeu.

Prietenie vrei? Cine este mai vrednic de dragoste și cine are mai multă dragoste decât Mine, Care Mi-am pus sufletul pentru toți?

Ajutor cauți? Cine va ajuta, afară de Mine?

Doctor cauți? Cine va vindeca, afară de Mine?

Veselie cauți? Cine va veseli, afară de Mine?

Mângâiere în întristare cauți? Cine va mângâia, afară de Mine?

Tihnă cauți? La Mine vei dobândi tihnă pentru sufletul tău.

Pace cauți? Eu sunt pacea sufletului.

Viață cauți? La Mine este izvorul vieții.

Lumină cauți? Eu sunt Lumina lumii.

Adevăr cauți? Eu sunt Adevărul.

Calea cauți? Eu sunt Calea.

Călăuză spre cer cauți? Eu sunt Călăuza cea credincioasă.

Așadar, de ce nu vrei să vii la Mine?

Nu îndrăznești să te apropii? Dar de cine e mai lesne să te apropii?

Te sfiești să ceri? Dar cine a cerut vreodată cu credință și nu i-am dat?

Păcatele nu te lasă? Eu pentru păcătoși am murit.

Te tulbură mulțimea greșalelor? Milostivirea Mea este și mai multă.

Veniți la Mine, toți cei osteniți și împovărați, și Eu vă voi odihni pe voi.

Suspinările sufletului păcătos către Hristos, Fiul lui Dumnezeu

1.

Scoate din temniță sufletul meu, ca să se mărturisească numelui Tău.

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Trage-mă, ca să vin la Tine.

În temniță sunt închis, Doamne, și întunericul mă înconjură; legat sunt cu multe lanțuri de fier, și nu am parte de ușurare. Rupe legăturile mele, ca să fiu slobod. Destramă întunericul, ca să văd lumina Ta. Scoate-mă din temniță, ca să vin la Tine.

Dă-mi urechi ca să Te aud. Dă-mi ochi ca să Te văd. Dă-mi gust ca să Te gust. Dă-mi miros ca să simt buna Ta mireasmă. Dă-mi picioare ca să vin la Tine. Dă-mi gură ca să vorbesc despre Tine. Dă-mi inimă ca să mă tem de Tine și să Te iubesc.

Povățuiește-mă, Doamne, pe calea Ta, și voi umbla întru adevărul Tău (Ps. 85, 10), că Tu ești Calea și Adevărul și Viața (In 14, 6).

Ia de la mine ceea ce e al meu și dă-mi voința de a face bună voia Ta.

Ia ceea ce este vechi și dă-mi ceea ce este nou.

Ia-mi inima de piatră și dă-mi inimă de carne (v. Iez. 11, 19), care să Te iubească, să Te cinstească, să Te urmeze.

Dă-mi ochi ca să văd dragostea Ta. Dă-mi ochi ca să văd smerenia Ta și să urmez ei. Dă-mi ochi ca să văd blândețea și răbdarea Ta și să urmez ei.

Spune un cuvânt, și totul se va împlini, căci cuvântul Tău este faptă.

Cred, Doamne, ajută necredinței mele! (Mc. 9, 24).

2.

Gisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Fii sufletului meu mâncare și băutură.

Fii izvor sufletului meu însetat.

Fii lumină sufletului meu întunecat.

Fii mângâiere în necazul meu.

Fii veselie în mâhnirea mea.

Fii izbăvire împotriva robirii mele.

Fii pace și tihnă împotriva relei mele conștiințe.

Fii înțelepciune împotriva nebuniilor mele.

Fii mijlocitor împotriva celor ce mă clevetesc.

Fii îndreptățire împotriva păcatelor mele.

Fii sfințire împotriva necurăției mele.

Fii biruință împotriva neprietenilor mei.

Fii pavăză împotriva prigonitorilor mei.

Fii mijlocitor pentru mine împotriva mâniei lui Dumnezeu.

Fii jertfă pentru păcatele mele.

Fii întărire în slăbiciunea mea.

Fii viață împotriva morții mele.

Fii sfat împotriva nedumeririi mele.

Fii putere împotriva neputinței mele.

Fii pentru mine, orfanul, Părinte veșnic.

Fii judecător împotriva celor ce mă necăjesc.

Fii împărat împotriva împărăției diavolești.

Fii călăuză în calea mea.

Fii apărător în ceasul morții mele.

Fii acoperitor după moartea mea.

Fii viață veșnică după învierea mea.

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă!

Dă slavă numelui Tău, iar mie mântuirea cea veșnică.

Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci numelui Tău se cuvine slavă. Amin!

3.

Doamne, dacă voiești, poți să mă curățești (leprosul către Hristos). Hristos: Voiesc, curățește-te – și îndată s-a curățit lepra lui (Mt. 8, 2-3).

Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit (sutașul din Capernaum către Hristos). Iisus către el: venind, îl voi vindeca – dar sutășul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai zi cu cuvântul și se va vindeca sluga mea.

Hristos: mergi, fie ție după credința ta! (Mt. 8, 6, 8, 13).

Doamne, mântuiește-ne, că pierim! (ucenicii ce pătimeau pe mare către Hristos). Atunci, sculându-Se, a certat vânturile și marea și s-a făcut liniște deplină (Mt. 8, 25-26).

Îndrăznește, fiule, iertate sunt păcatele tale! (Hristos către slăbănogul care zăcea în pat). Scoală-te, ia patul tău și mergi la casa ta – și sculându-se, s-a dus la casa sa (Mt. 9, 2, 6-7).

Nu cei sănătoși au trebuință de doctor, ci cei bolnavi. Mergând, învățați ce înseamnă: „Milă voiesc, iar nu jertfă”, că n-am venit să chem pe cei dreapți, ci pe cei păcătoși la pocăință (Os. 6; Mt. 9, 12-13).

Iar Iisus, întorcându-Se și văzând-o, i-a zis: „Îndrăznește, fiică, credința ta te-a mântuit!” – și s-a tămăduit femeia din ceasul acela (Hristos către femeia cu curgere de sânge ce s-a atins de marginea hainei Lui) (Mt. 9, 22).

Miluiește-ne, Iisuse, Fiul lui David! (cei doi orbi către Hristos). Hristos către ei: după credința voastră să fie vouă! – și s-au deschis ochii lor (Mt. 9, 27, 29-30).

Văzând vântul puternic (Apostolul Petru, care umbla pe ape), s-a temut și, începând să se scufunde, a strigat, zicând:

„Doamne, scapă-ne!” Iisus, întinzând îndată mâna, l-a apucat și a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te îndoiești?” (Mt. 14, 30-31).

Și iată, o femeie cananeeancă, din ținuturile acelea ieșind (ale Tirului și Sidonului), striga: „Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este rău chinuită de drac”, și așa mai departe. Iar ea, venind, s-a închinat Lui, zicând: „Doamne, ajută-mă!”... Ea a zis: „Da, Doamne, însă și câinii mănâncă din fărâmiturile care cad de la masa stăpânilor lor.” Atunci, răspunzând, Iisus a zis: „O, femeie, mare este credința ta; fie ție precum voiești” (Mt. 15, 22, 25, 27-28).

Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui Dumnezeu: sufletul meu rău este chinuit de drac. Doamne, ajută-mă! Dă-mi să mă satur și eu, ca un câine, din fărâmiturile care cad de la masa robilor Tăi.

Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David! (cei doi orbi către Hristos). Dar mulțimea îi certa să tacă; ei însă și mai tare strigau, zicând: „Miluiește-ne pe noi, Doamne, Fiul lui David!”... Și făcându-I-se milă, Iisus S-a atins de ochii lor, și îndată au văzut și au urmat Lui (Mt. 20, 30-31, 33-34).

Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui Dumnezeu! Milostivește-Te, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu! Să se deschidă ochii mei, ca să văd lumina Ta și să urmez Ție.

Iisus i-a zis (tatălui al cărui fiu se îndrăcea): „Dacă poți crede, toate sunt cu putință celui ce crede.” Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!” Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: „Duh mut și surd, Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el!” (Mc. 9, 23-25).

Învățătorule Bune, Fiul lui Dumnezeu! Am adus la Tine sufletul meu, care are drac. Cred, ajută necredinței mele; poruncește-i să iasă și să nu mai intre, că toate Ție Ți se supun.

Văzând-o Domnul, I s-a făcut milă de ea și i-a zis: „Nu plânge!” Și apropiindu-Se, S-a atins de sicriu, iar cei ce-l duceau s-au oprit. Și a zis: „Ținere, ție îți zic, scoală-te!” Și s-a ridicat mortul și a început să vorbească (despre văduva din cetatea Nain și despre fiul ei) (Lc. 7, 13-15).

De aceea îți zic: „Iertate sunt păcatele ei cele multe, căci mult a iubit. Iar cui se iartă puțin, puțin iubește.” Și i-a zis ei: „Iertate îți sunt păcatele!” (Lc. 7, 47-48).

Iar El, întorcându-Se, i-a certat (pe Iacov și pe Ioan) și le-a zis: „Nu știți, oare, fiii cărui duh sunteți? Căci Fiul Omului n-a venit ca să piardă sufletele oamenilor, ci ca să le mântuiască” (Lc. 9, 55-56).

Slavă iubirii Tale de oameni, Doamne, Cea ce ești fără de răutate!

Lasă morții să-și îngroape morții (Lc. 9, 60).

Nimeni care pune mâna pe plug și se uită îndărăt nu este potrivit pentru împărăția lui Dumnezeu (Lc. 9, 62).

Pentru aceea, fraților, siliți-vă cu atât mai vârtos să faceți temeinică chemarea și alegerea voastră (II Pt. 1, 10).

Pe care i-a hotărât mai înainte, pe aceștia i-a și chemat; și pe care i-a chemat, pe aceștia i-a și îndreptat; iar pe care i-a îndreptat, pe aceștia i-a și proslăvit (Rom. 8, 30).

Îndreptați fiind din credință, avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos (Rom. 5, 1).

Credința fără fapte moartă este (Iac. 2, 26).

Având credință și cuget bun, pe care unii, lepădându-le, au căzut din credință (I Tim. 1, 19).

Ei spun că Îl cunosc pe Dumnezeu, dar cu faptele lor se leapădă de El (Tit 1, 16).

În Hristos Iisus nici tăierea împrejur nu poate ceva, nici netăierea împrejur, ci credința care este lucrătoare prin iubire (Gal. 5, 6).

Laud milostivirea Ta, Iubitorule de oameni, și mă închin bogăției milostivirii Tale, Stăpâne, că vrând să mântuiești zidirea Ta, moarte ai purtat, Milostive. Pentru patimile Tale, miluiește-ne pe noi.

Fiecare mădular al sfântului Tău trup a răbdat ocară pentru noi: capul a răbdat spini; fața, scuipări; obrazul, loviri cu palme; gura, gustarea oțetului celui amestecat cu fiere; urechile, hulele cele păgânești; spatele, biciuiri și mâna, trestie; întinsorile a tot trupul pe cruce, și cuie, încheieturile și coasta, sulită. Cel ce ai pătimit pentru noi și ne-ai mântuit pe noi din patimi, Care Te-ai smerit pentru noi prin iubirea Ta de oameni și ne-ai înălțat, Atotputernice Mântuitorule, miluiește-ne pe noi! (stihiră în Vineria Mare la Utrenie, la stihioavnă).

**Mărturisire și mulțumire
lui Hristos,
Fiul lui Dumnezeu,
Mântuitorul lumii**

*C*e voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? (Ps. 115, 3).

Întrucât ai venit în lume, Mântuitorul nostru, pentru toți, și pentru mine ai venit, fiindcă și eu sunt unul din acești toți; întrucât ai venit în lume să-i mântuiești pe cei păcătoși, și pentru mine ai venit, fiindcă și eu sunt unul din păcătoși; întrucât ai venit să-l cauți și să-l mântuiești pe cel pierdut, înseamnă că și pentru mine ai venit, fiindcă și eu sunt unul din cei pierduți.

O, Dumnezeul meu, Doamne al meu și Făcătorul meu! Ar fi trebuit să vin la Tine ca un călcător al legii Tale,

și să cad, și să mă arunc înaintea Ta, și cu smerenie să cer iertare de la Tine, și să Te rog, și să caut la Tine milă. Iată însă că Tu Însuși ai venit la mine – la mine, robul Tău ticălos și de nici o treabă. A venit Domnul meu la mine, la apostatul și vrăjmașul Său; a venit Stăpânul meu și m-a cercetat cu iubirea Sa de oameni.

Ascultă, suflete al meu, și ia seama: Dumnezeu a venit la noi, Domnul nostru ne-a cercetat. Pentru mine S-a născut din Fecioara-Maică, Cea ce S-a născut din Tatăl mai înainte de veci. Pentru mine a fost înfășat cu scutece Cel ce acoperă cerul cu norii și Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină. Pentru mine a fost pus în iesle săracă Cel ce are cerul ca tron și pământul ca așternut picioarelor Sale. Pentru mine S-a hrănit cu lapte de maică Cel ce dă hrană la tot trupul. Pentru mine a fost purtat în brațe de maică Cel ce șade pe heruvimi și ține toată făptura. Pentru mine a fost tăiat împrejur, după Lege, Făcătorul Legii. Pentru mine Tu, Cel Nevăzut, Te-ai arătat și cu oamenii ai viețuit, Dumnezeul meu. Dumnezeu meu S-a asemănat mie, omului, pentru mine și Cuvântul S-a făcut trup, și

Domnul meu, Domnul slavei, a luat chip de rob pentru mine, și pe pământ a viețuit, și a umblat pe pământ Împăratul cerurilor. S-a ostenit, a făcut minuni, cu oamenii a petrecut și a stat de vorbă, ca unul dintre robi, Domnul tuturor. A flămânzit și a însetat Cel ce hrănește și adapă tot trupul, a plâns Cela ce șterge toată lacrima, S-a îndurerat și S-a întristat Mângâietorul tuturor, cu păcătoșii a umblat Cela ce Singur e sfânt și drept, a ostenit Cel Atotputernic, n-a avut unde să-Și plece capul Cela ce locuiește întru lumină neapropiată. Sărac a fost Dătorul a toată bogăția. Din cetate în cetate și din loc în loc S-a mutat Cel ce pretutindenea este și toate le plinește. Și așa, treizeci și trei de ani și mai bine a viețuit și S-a ostenit pe pământ pentru mine, robul Său, Fiul lui Dumnezeu, fără a Se despărți de sânurile Tatălui. Dar ce ai văzut în mine care să fie vrednic de ochii Tăi, de ai venit în această vale a plângerii să mă cauți?

Păstorii caută oile rătăcite, dar spre folosul lor caută. Oamenii își caută bunurile pierdute, însă câștig pentru sine caută; pleacă în țări străine, însă doar ca să agonisească. Împărații

răscumpără robi, dar cu argint și aur, prin trimiși și, în cea mai mare parte, pentru ei înșiși. Tu însă ce ai găsit în mine, Stăpânul meu, ce folos, ce câștig și ce lucru bun, atunci când ai venit la mine ca să mă afli? Însuși Împăratul cerului și pământului, nu prin trimiși, Însuși Domnul a venit să-l afle pe robul Său și să îl răscumpere – să îl răscumpere nu cu argint și aur, ci cu scump Sângele Său! Nimic nu era de văzut în mine, afară de stricăciune, neputință, ticăloșie, neascultare și vrăjmășie față de Tine!

Mare lucru ar fi fost și când ai fi venit să mă cauți dacă aș fi pierit fără voia mea, fiind răpit de la Tine și robit de vrăjmașul meu în chip silnic – dar iată ce lucru de neînțeles: sunt apostat de bunăvoie, apostat și vrăjmaș al Tău! Mă rușinez până și să vorbesc de asta, însă acesta e adevărul: m-am depărtat de Tine și am plecat singur după vrăjmașul Tău. Am intrat în sfat cu el și am vrut să răpesc cinstea Ta cea dumnezeiască. Dumnezeu am voit să fiu eu, zidirea Ta, nefiind mulțumit cu aceea că m-ai cinstit mai mult decât pe celelalte făpturi ale Tale – cu suflet înțeleghător și cu chipul Tău cel dumnezeiesc m-ai

cinstit pe mine. Puțină mi s-a părut această cinste atât de mare. Dumnezeu am voit să fiu, și astfel Te-am necinstit pe Tine, Cella ce m-ai cinstit, Stăpânul meu. Foarte am jignit și am mâniat ne-sfârșită mărirea Ta, și ca un vrăjmaș al Tău m-am făcut. Iată cum sunt înaintea Ta eu, de dragul căruia ai venit!

Și totuși, fără să afli nimic în mine, doar pentru mântuirea mea și folosul meu, ai venit să mă cauți. Nenorocirea mea și pierzarea mea au fost pentru Tine pierdere, iar mântuirea mea a fost pentru Tine câștig. Tu ai socotit a fi pagubă pentru tine faptul că am pierit, iar mântuirea și fericirea mea le-ai socotit drept agonisită. Nu a răbdat bunătatea Ta să mă vadă în pierzare, și Te-a înduplecat pe Tine, Nebiruitul, să Te pogori la mine și să mă afli: nici sol, nici înger, ci Însuți, Doamne, ai venit la mine, fiindcă eu nu am fost în stare să vin la Tine. A trebuit să iașă păstorul, să se ostenească și să caute oaia cea rătăcită în munți.

M-ai cercetat cu iubirea Ta de oameni, Doamne al meu! M-ai căutat fără vreun câștig, Păstorul meu! M-ai iubit fără să ai folos, Dumnezeul meu! Fiindcă aceasta e iubirea adevărată: să

iubești fără vreun câștig și să faci bine fără să tragi nădejde în răsplătire. Tu m-ai iubit atât de mult, încât ai venit să mă mântuiești neurmărind câștig.

Cât de mari sunt bunătatea și iubirea Ta de oameni, Fiule al lui Dumnezeu și Fiule al Pururea-Fecioarei! Cât de fericiți suntem, că pentru noi, oamenii cei săraci și ticăloși, Domnul și Împăratul nostru a venit și a viețuit împreună cu noi! Dumnezeu S-a făcut asemenea oamenilor și a venit la noi pentru noi!

Fericit este pântecul care Te-a purtat și sânii la care ai supt, Fiule al lui Dumnezeu!

Fericite sunt scutecele cu care ai fost înfășat! Fericită este ieslea în care ai fost pus! Fericite sunt mâinile ce L-au purtat pe Pruncul Care este Cel mai înainte de veci Dumnezeul nostru! Fericite sunt hainele cu care S-a îmbrăcat Dumnezeu întrupat, Cella ce Se îmbracă cu lumina ca și cu o haină! Fericiti sunt ochii ce Te-au văzut, și urechile ce Te-au auzit, și mâinile ce Te-au pipăit, Cuvinte Viu și Dăător de viață! Fericită este vremea în care Tu, Împăratul Ceresc, Te-ai arătat pe pământ! Dar cu mult mai feri-

ciți sunt cei ce Te văd nu umblând pe pământ, ci șezând de-a dreapta Tatălui, Iisus – credincioșii Tăi, care, fără a Te fi văzut, cred și se bucură cu bucurie negrăită și preaslăvită (v. I Pt. 1, 8). Învrednicește-mă acum să Te văd cu credință și să Te cinstesc cu dragoste, iar dincolo să Te văd față către față!

Uită-te însă, suflete al meu, cum L-au întâmpinat pe Împăratul Ceresc supușii Lui, cum L-au primit robii pe Domnul lor, cum L-a cinstit pe Dumnezeuul lor întrupat poporul Lui; ce dar, ce mulțumită, ce cinste și ce închinare I-au dat Binefăcătorului lor cei pe care El a venit ca să-i mântuiască, înaintea cărora a făcut minuni, ai căror leproși i-a curățit, ai căror bolnavi i-a tămăduit, ai căror slăbănogi i-a ridicat, ai căror orbi i-a luminat, ai căror șchiopi și gârbovi i-a îndreptat, ai căror morți i-a înviat și dintre care a saturat multe mii de flămânzi. Rușine acoperă fața mea, inima mea e cuprinsă de îngrozire și limba se cutremură a grăii!.. Evanghelistul Lui cel sfânt ne strigă cu jale: *la ai Săi a venit, și ai Săi nu L-au primit* (In 1, 11), ci s-au lepădat de El, zicând: *nu vrem să fie împărat peste noi* (Lc. 19, 14)! Cumplită și jalnică vorbă! Dumnezeu

în trup a venit la poporul Său, și nu L-au primit. Împăratul și Domnul a venit la supușii și robii Săi, și L-au lepădat. *Ascultă, cerule, și ia aminte, pământule* (Is. 1, 2): oamenii nu L-au primit pe Dumnezeuul lor, robii pe Domnul lor și supușii pe Împăratul lor! O, Dumnezeuul meu! Tu știai toate acestea, și totuși ai venit ca să mă mântuiești pe mine, cel pierit, și să mă afli pe mine, cel răătăcit. Nu Te-au împiedicat răutatea și nerekunoștința vrăjmașilor Tăi, ci Te-au înduplecat bunătatea și iubirea Ta și sărăcia mea. Și nu le-a fost de ajuns nemulțumitorilor că nu Te-au primit, ci Te-au lepădat, ci rău la rău au adăugat și neomenie la atâta grosolănie, învățătura Ta cea cerească socotind-o drept îndrăcire: *are drac și este nebun; de ce să-L ascultați?* (In 10, 20). Minunile Tale le puneau pe seama vrăjmașului Tău Velzevul: *cu domnul dracilor scoate dracii* (Mt. 9, 34). Tu petreceai cu păcătoșii, voind să îi vânezi spre mântuire cu bunăvoința Ta, iar ei Te numeau *mâncăcios și băutor de vin, prieten al vameșilor și al păcătoșilor* (Mt. 11, 19), și alte hule vărsau asupra Ta, Domnul și Binefăcătorul lor – asupra Ta, Care ești mai presus de toată

cinstea!.. Cât de încrâncenați și nerecunoscători s-au arătat a fi oamenii! Cât de Bun și Îndelung-răbdător ești Tu, Doamne! Pe urmă, au căutat să Te omoare pe Tine, Mântuitorul lor, Care ai venit ca să-i mântuiești. Ai văzut sfatul lor cel rău și inima lor plină de răutate; ai văzut, Doamne, Cella ce cunoști inimile, însă ai răbdat. Și-au găsit pentru asta unealtă – pe ucenicul Tău nemulțumitor. Acela pe Tine, Cel neprețuit, Te-a vândut pentru treizeci de arginți: pentru un preț atât de mic L-a vândut pe Cel mai de preț decât toată lumea și decât mii de lumi. Ai văzut sfatul lor cel necredincios și târgul lor cel nelegiuit: ai văzut și ai răbdat, voind a pătimi pentru mine, robul Tău cel de nici o treabă, și a mă curăța cu Sângele Tău, și a mă învia cu moartea Ta, și a mă cinsti cu necinstea Ta. Slavă Ție pentru toate, Cella ce mă iubești!

După ce ai fost trădat și vândut – sau, mai bine zis, după ce Singur Te-ai dat de bunăvoie și ai venit la ei când Te căutau, știind tot ce Te aștepta –, Te-au legat pe Tine, Domnul Cel Neapropiat heruvimilor și serafimilor. Te-au judecat pe Tine, Judecătorul viilor și al morților, Te-au ocărât, Te-au

necinstit, au scuipat sfântă Fața Ta, la care nu cutează îngerii să privească, și Te-au bătut peste obraji, și ca pe un vrednic de moarte Te-au osândit pe Tine, Viața tuturor. Au ales pe tâlhar și pe ucigaș în locul Tău – în locul Tău, Fiule al lui Dumnezeu, Cella ce Singur ești Bun și Drept. Strigat-au toate mulțimile, zicând: „Ia-L, iar nouă slobozește-ni-l pe Baraba; răstignește-L, răstignește-L!” Ce grozăvie, ce lucru nemaiauzit! Te-au scos din cetate ca pe un osândit, și ca pe un răufăcător între răufăcători Te-au spânzurat, și Te-au omorât pe Tine, Cella ce Singur ești Fără de moarte, și Te-au hulit când atârnai pe Cruce, clătinându-și capetele (v. Mt. 27, 39), Te-au hrănit cu fiere și când erai însetat Te-au adăpat cu oțet (v. Ps. 68, 25); Ți-au străpuns mâinile și picioarele, Ți-au nămarat toate oasele (v. Ps. 21, 18-19), și când erai mort Te-au străpuns în coastă și Te-au hulit: *ne-am adus aminte că amăgitorul acela a zis* (Mt. 27, 63), și așa mai departe. Sub strajă ostășească au dat preacurat Trupul Tău și mormântul Tău l-au pecetluit. Toate acestea Ți-a răsplătit, Dumnezeul meu, popo-

rul Tău – Ție, Celui ce ai venit ca să-i mântuiești!..

Toată răutatea lor ai răbdat-o și ca un miel dus la junghiere (v. Ier. 11, 19) nu ai deschis gura Ta. A răbdat Domnul de la robii Săi, Ziditorul de la zidirea Sa, Dumnezeu de la poporul Său, Împăratul de la supușii Săi, Binefăcătorul de la cei care au primit binefaceri nenumărate, Cel Drept și Nevinovat de la nelegiuiți. A răbdat înaintea cerului și pământului, înaintea îngerilor și oamenilor, înaintea a nenumărate priviri, înaintea prietenilor și vrăjmașilor – ai răbdat gol și părăsit de toți. Iar întrucât pentru toți ai venit în lume, pentru toți ai și pățimit, și pentru mine ai pățimit, întrucât și eu sunt unul dintre acești toți, Doamne al meu! Pentru mine a răbdat Domnul meu asemenea necinstire și chinuire!.. De voia Sa a răbdat, și cine sunt eu și ce sunt eu ca să rabde Domnul meu pentru mine?! Pământ și cenușă (v. Sir. 10, 9), un păcătos și un rob netrebnic!.. Ce nouă și nemaiauzită minune, ce bunătate negrăită și neurmată, ce pogorământ de neînțeles! Scoală-te, suflete al meu, scoală-te, îngrozește-te, smerește-te, închină-te și cazi

înaintea Domnului tău! Cântă Domnului cântare nouă, că lucruri minunate a făcut Domnul (v. Ps. 97, 1).

Pentru robul Său, rob netrebnic, ticălos și nelegiuit, Ziditorul și Domnul meu a pățimit, a răbdat și a murit. Eu sunt un călcător de lege și un nelegiuit, L-am necinstit și L-am hulit, m-am dat pe mine însumi vrăjmașului meu diavolul, și vrednic sunt de scuipare, de batjocură, de ocară, de defăimare, de pălmuire, de bătaie, de chinuri și de moartea cea veșnică. Tu însă, Stăpâne al meu și Doamne, ai răbdat toate în locul meu. Robul a păcătuit, însă Domnul meu a răbdat pedeapsa. Robul s-a făcut vinovat, însă Domnul meu a fost cel bătut. Robul a răpit, însă Domnul meu a dat înapoi. Robul era dator, însă Stăpânul meu a plătit datoria. Cu ce? Nu cu argint, nu cu aur. Dar cu ce? Cu necinstirea Sa, cu rănile Sale, cu Sângele Său și cu moartea Sa, și încă moarte de Cruce (v. Filip. 2, 8). Pentru mine, ticălosul și blestematul, Te-ai făcut blestem (v. Gal. 3, 13), Cel ce Singur ești binecuvântat în veci. Pentru mine, hulitorul, ai răbdat hulă și necinstire Tu, Doamne al slavei. Pentru mine, cel vândut sub pă-

cat, ai fost vândut și ai răbdat acestea Tu, Cel Neprețuit. Pentru mine ai răbdat judecată și osândire, pentru mine ai răbdat moarte Tu, Stăpânul și Făcătorul. Slavă Ție, slavă Ție, slavă Ție pentru toate! Nimic nu am să-Ți aduc prinos în afară de asta: slavă Ție!

Pe pământ ai viețuit, cerescule Împărate, ca să mă ridici la cer pe mine, cel izgonit din Rai. Te-ai născut din Fecioară cu trupul, ca să mă renaști pe mine cu duhul. Hule ai răbdat, ca vrăjmașilor mei, care mă clevesc, să le închizi gura. Necinstire ai primit Tu, Cel ce ești mai presus de orice cinstire, ca să mă cinstești pe mine, cel necinstit. Ai plâns, ca să ștergi de la ochii mei lacrimile. Ai suspinat, Te-ai necăjit, Te-ai întristat, ca să depărtezi de la mine veșnica suspinare, veșnicul necaz, veșnica întristare, veșnica durere și să-mi dai veșnica bucurie și veselie. Ai fost trădat și vândut ca pe mine, cel rob, să mă slobozești. Legat ai fost, ca să rupi legăturile mele. Judecătorului nedrept Te-ai înfățișat Tu, Judecătorul a tot pământul (v. Fac. 18, 25), ca pe mine să mă izbăvești de judecata cea veșnică. Despuai ai fost, ca pe mine, cel despu-

iat, să mă îmbraci în haina mântuirii și cu veșmântul veseliei să mă acoperi (v. Is. 61, 10). Încununat ai fost cu spini, ca să-mi dai mie cununa vieții. Ai răbdat să fii numit împărat în batjocură, Împărate al tuturor, ca să-mi deschizi mie Împărăția cerurilor. Cu trestia ai fost bătut peste cap, ca să mă scrii pe mine în Cartea vieții. În afara cetății ai binevoit a pătimi, ca pe mine, cel alungat din Rai, să mă aduci în cerescul Ierusalim. Cu cei fără de lege ai fost socotit (v. Is. 53, 12; Mt. 15, 28) Tu, Cel ce ești Singur Drept, ca să mă îndreptățești pe mine, necredinciosul. Blestem Te-ai făcut (v. Gal. 3, 10), Cea ce singur ești binecuvântat, ca să îmi dai mie, blestematului, binecuvântare. Sângele Ți-ai vărsat, ca să mă speli de puroiul și de întinăciunea păcatului. Cu oțet ai fost adăpat, ca să îmi dai mie mâncare și băutură la masă în Împărăția Ta (v. Lc. 22, 30). Ai murit, Viața tuturor, ca pe mine, cel mort, să mă înviezi; în mormânt ai fost pus, ca să mă scoli din mormânt pe mine. Ai înviat, ca și pe mine să mă încredințezi de învierea mea. Te-ai înălțat la cer, ca și pe mine să mă înalți acolo și să mă proslăvești în Împărăția Ta.

Toate acestea le-ai făcut Tu pentru mine, robul Tău!

O, Doamne! *Ce este omul, să-Ți amintești de el, sau fiul omului, să-l cercetezi pe el* (Ps. 8, 4)? Omul este pământ și cenușă, și călcător al sfintei Tale Legi. Și totuși, Tu l-ai cinstit atât de mult – l-ai cinstit pe cel ce Te-a necinstit pe Tine, Făcătorul și Domnul său. Te-ai îndurat de zidirea Ta, Făcătorul meu. Miluit-ai pe robul Tău, Stăpânul meu. Aflat-ai oaia cea pierdută, Păstorul meu. Izbăvit-ai pe cel robit, Izbăvitorul meu. Chematu-l-ai pe cel lepădat, Dumnezeuul meu. Slobozit-ai pe cel ferecat în obezi, Slobozitorul meu. Înviatu-l-ai pe cel omorât, Viața mea. Ridicat-ai pe cel căzut, Puterea mea. Cinstitu-l-ai pe cel necinstit și celui neajutorat i-ai luat apărarea, Apărătorul meu. Tu ai rupt legăturile mele, Ție-Ți voi aduce jertfă de laudă (v. Ps. 115, 7-8). Mărturisesc harul Tău, sărut iubirea Ta de oameni, mă închin bunătății și milosârdiei Tale, cinstesc și cânt pogorământul Tău neurmat.

Ce voi răsplăti bunătății Tale, Căle mă iubești? Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie? Și dacă aș muri de o mie de ori, nu

am făcut nimic, întrucât Tu ești Domnul meu, Ziditorul meu și Dumnezeul meu, iar eu sunt pământ și cenușă, păcătos și rob netrebnic al Tău, și sunt vrednic de toată moartea – nu numai de cea vremelnică, ci și de cea veșnică. Ce voi răsplăti Ție, Domnului meu, Care mă iubești, Apărătorului meu, Slobozitorului meu, Răscum-părătorului meu? Ce voi răsplăti Ție, Care pentru mine nu Te-ai cruțat, ci Te-ai dat spre necinstitie, hulire, batjocură, ocară, scuipare, osândire, bătaie, răni, chinuire, răstignire și moarte ca să mă faci fericit pe mine, ticălosul și lepădatul? Ce-Ți voi răsplăti eu, care nu am nimic al meu afară de stricăciune, de neputință și de păcate? Sufletul și trupul meu și alcătuirea mea de la Tine sunt, ale Tale, iar de mine – vai mie! – stricate și vătămate. Sfatul celui viclean și voia mea m-au stricat. Prinosul inimii recunoscătoare aduc Ție – singurul lucru pe care îl vrei de la mine. Nici aceasta nu pot s-o fac însă fără Tine, căci fără ajutorul Tău nu Te pot cunoaște, iar cunoscându-Te nu Te pot iubi fără ajutorul Tău!

O, cât sunt de sărac, cât sunt de sărman, cât sunt de neputincios, cât sunt

de stricat și de ticălos! O, cum m-a rănit vrăjmașul și m-a zdrobit! Tu însă, Izbăvitorul meu, miluiește-mă pe mine, cel pe care Tu îl iubești și pentru care pe Tine Însuți Te-ai dat; miluiește-mă pe mine și luminează-mă, ca să Te cunosc pe Tine, Cel în care stă viața mea, și aprinde iubirea Ta în inima mea, și pune pe piatră picioarele mele, și pașii mei îndreptează-i, ca să urmez Ție, Izbăvitorul meu și singura mea călăuză spre cer și spre viața veșnică. Trage-mă după Tine, Dragoste arzătoare! Să fugim: după mirosul mirurilor Tale voi alerga (v. Cânt. 1, 3), ca acolo unde ești Tu să fiu și eu, robul Tău, cel de Tine răscumărat, și să văd slava Ta. O, Milostive, o, Îndurate, o, Iubitorule de oameni! Dă-mi inimă ca să urmez Ție. Povățuiește-mă în calea Ta, pe care merg toți aleșii Tăi. Du-mă cu Tine prin Duhul Tău Cel Sfânt: *Duhul Tău Cel Bun să mă povățuiască la pământul dreptății* (Ps. 142, 10).

Mare lucru ai făcut și de neînțeles pentru mintea mea: Tu, Doamne, Împăratul cerului și pământului, Te-ai pogorât din cer, și Te-ai întrupat din Fecioara de Dumnezeu Născătoare, și

ai pățimit, și ai fost răstignit, și Sângele Tău l-ai vărsat pentru mine, robul Tău. Mare lucru, cu adevărat mare și minunat!

Cred, și mărturisesc, și recunosc, și propovăduiesc, și mă minunez de atâta bunătate și iubire a Ta de oameni față de mine, cel păcătos... Fă cu mine, păcătosul, și această milă a Ta, rogu-Te cu smerenie, Iubitorule de oameni, Căla ce mă iubești: curățește-mă de toate păcatele mele cu Sângele Tău cel Sfânt, pe care l-ai vărsat pentru mine, robul Tău păcătos, și întărește-mă întru frica și iubirea de Tine, și învrednicește-mă să urmez cu credință și cu dragoste sfinților Tăi pași, și păzește-mă cu puterea Ta de vrăjmașii mei, care năzuiesc să pună piedică picioarelor mele și să mă abată de la Tine, Răscumăpătorul meu. Mila Ta, Doamne, să mă urmeze în toate zilele vieții mele (v. Ps. 22, 7), ca mântuit pentru totdeauna cu harul Tău să Îți mulțumesc față către față dimpreună cu aleșii Tăi, și să Te cânt, și să Te laud, și să Îți dau slavă Ție, și Celui fără de început al Tău Părinte, și Preasfântului Tău Duh, în vecii cei nesfârșiți. Amin.

Plâns de pocăință

*G*raiurile mele auzi-le, Doamne, înțelege strigarea mea. Ia aminte glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, că către Tine mă voi ruga, Doamne. Dimineăța auzi glasul meu; dimineăța voi sta înaintea Ta și mă vei vedea (Ps. 5, 1-3).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

Doamne, nu cu mânia Ta să mă muștri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Miluieste-mă, Doamne, că neputincios sunt; vindecă-mă, Doamne, că s-au tulburat oasele mele; și sufletul meu s-a tulburat foarte, și Tu, Doamne, până când? Înțoarce-Te, Doamne; izbăvește sufletul meu, mântuiește-mă, pentru mila Ta, că nu este întru moarte cel ce Te pomenește, și în iad cine se va mărturisi Ție? (Ps. 6, 1-5).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit! (Ps. 9, 32).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

Tu, Doamne, ne vei păzi și ne vei feri de neamul acesta în veac (Ps. 11, 7).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

Caută, auzi-mă, Doamne, Dumnezeul meu, luminează ochii mei, ca nu cumva să adorm întru moarte, ca nu cumva să zică vrăjmașul meu: „Întăritu-m-am asupra lui.” Cei ce mă necăjesc se vor bucura de mă voi clătina, iar eu spre mila Ta am nădăjduit; bucura-se-va inima mea de mântuirea Ta; cânta-voi Domnului, Celui ce mi-a făcut bine și voi cânta numele Domnului Celui Preaînalt (Ps. 12, 4-6).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

Îndreaptă picioarele mele în cărările Tale, ca să nu șovăie pașii mei (Ps. 16, 5).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

Minunate fă milele Tale, Cel ce mântuiești pe cei ce nădăjduiesc în Tine de cei ce stau împotriva dreptei Tale. Păzește-mă, Doamne, ca pe lumina ochilor; cu acoperământul aripilor Tale acoperă-mă de fața necredincioșilor care mă necăjesc pe mine. Vrajmașii mei sufletul meu l-au cuprins; cu grăsimie inima lor și-au încuiat, gura lor a grăit mândrie. Izgonindu-mă acum m-au înconjurat, ochii lor și-au ațintit ca să mă plece la pământ. Apucatu-m-au ca un leu gata de pradă, ca un pui de leu ce locuiește în ascunzișuri. Scoală-Te, Doamne, întâmpină-i pe ei și împiedică-i! Izbăvește sufletul meu de cel necredincios, cu sabia Ta (Ps. 16, 7-13).

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

Greșalele cine le va pricepe? De cele ascunse ale mele curățește-mă și de cele străine cruță pe robul Tău (Ps. 18, 13-14).

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

Iar Tu întru cele sfinte locuiești, lauda lui Israil. În Tine au nădăjduit părinții noștri, nădăjduit-au în Tine și i-ai izbăvit pe ei. Către Tine au strigat și s-au mântuit, în Tine au nădăjduit și nu s-au rușinat (Ps. 21, 3-5).

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

Nu Te depărta de la mine, că necazul este aproape, și nu este cine să-mi ajute (Ps. 21, 11).

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

Doamne, nu depărta ajutorul Tău de la mine, spre sprijinul meu ia aminte. Izbăvește de sabie sufletul meu și din gheara câinelui viața mea. Izbăvește-mă de gura leului și de cornul inorogului smerenia mea (Ps. 21, 21-23).

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

Adu-Ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne (Ps. 24, 6-8).

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

Necazurile inimii mele s-au înmulțit; din nevoile mele scoate-mă. Vezi smerenia mea și osteneala mea și-mi iartă toate păcatele mele. Vezi pe vrajmașii mei că s-au înmulțit (Ps. 24, 18-20).

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

*Păzește sufletul meu și mă izbăvește,
ca să nu mă rușinez, că întru Tine am nă-
dăduit (Ps. 24, 21).*

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

*Auzi, Doamne, glasul meu cu care am
strigat; miluieste-mă și mă ascultă. Ție a
zis inima mea: pe Domnul voi căuta. Te-a
căutat fața mea; fața Ta, Doamne, voi
căuta. Să nu-Ți întorci fața Ta de la mine
și să nu Te abați întru mânie de la robul
Tău; ajutorul meu fii, să nu mă lepezi pe
mine și să nu mă lași, Dumnezeule, Mân-
tuitorul meu, că tatăl meu și mama mea
m-au părăsit, dar Domnul m-a luat. Lege
pune-mi mie, Doamne, în calea Ta și mă
îndreptează pe cărarea dreaptă, din prici-
na vrăjmașilor mei. Nu mă da pe mine pe
mâna celor ce mă necăjesc, că s-au ridi-
cat împotriva mea martori nedrepți și ne-
dreptatea a mințit sieși. Cred că voi vedea
bunătățile Domnului în pământul celor
vii. Așteaptă pe Domnul, îmbărbătează-te,
și să se întărească inima ta, și așteaptă pe
Domnul (Ps. 26, 12-20).*

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

*Spre Tine, Doamne, am nădăduit, să
nu fiu rușinat în veac. Întru îndreptarea
Ta izbăvește-mă și mă scoate. Pleacă spre
mine urechea Ta, grăbește de mă scoate.
Fii mie Dumnezeu apărător și casă de
scăpare ca să mă mântuiești, că puterea
mea și scăparea mea ești Tu, și pentru nu-
mele Tău mă vei povățui și mă vei hrăni.
Scoate-mă-vei din cursa aceasta pe care
m-au ascuns-o mie, că Tu ești apărătorul
meu. În mâinile Tale voi da duhul meu;
izbăvitu-m-ai, Doamne, Dumnezeul ade-
vărului. Urât-ai pe cei ce păzesc deșer-
tăciuni în zadar, iar eu spre Domnul am
nădăduit. Bucura-mă-voi și mă voi ve-
seli de mila Ta, că ai căutat spre smerenia
mea, mântuit-ai din nevoi sufletul meu
(Ps. 30, 1-7).*

Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.

*Către Tine, Doamne, am strigat,
Dumnezeul meu, ia aminte, că de nu
mă vei auzi, mă voi asemena cu cei care
se coboară în groapă. Ascultă glasul
rugăciunii mele când mă rog către Tine,
când ridic mâinile mele către locașul Tău
cel sfânt. Să nu tragi cu cei păcătoși sufle-
tul meu, și cu cei ce lucrează nedreptate să
nu mă pierzi, cu cei ce grăiesc pace către*

aproapele lor, dar cele rele sunt în inimile lor (Ps. 27, 1-4).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Luminează fața Ta peste robul Tău, mântuiește-mă cu mila Ta. Doamne, să nu fiu rușinat, că pe Tine Te-am chemat (Ps. 30, 16-17).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat (Ps. 31, 8).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsător pe mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilile mele de la fața nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam (Ps. 37, 4-6).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei și aceasta nu este cu mine (Ps. 37, 9-10).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine; ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele (Ps. 37, 21-22).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Împresuratu-m-au răutăți cărora nu este număr; ajunsu-m-au fărădelegile mele, și n-am putut să văd. Înmulțitu-s-au mai mult decât perii capului meu și inima mea m-a părăsit. Binevoiește, Doamne, ca să mă izbăvești; Doamne, spre ajutorul meu ia aminte. Să se rușineze și să se înfrunte deodată cei ce caută să ia sufletul meu. Să se întoarcă înapoi și să se rușineze cei ce-mi voiesc mie rele; să se rușineze îndată cei ce-mi zic mie: „Bine, bine.” Să se bucure și să se veselească de Tine toți cei ce Te caută pe Tine, Doamne, și să zică pururea cei ce iubesc mântuirea Ta: „Slăvit să fie Domnul!” Iar eu sărac sunt și sărman; Domnul Se va îngriji de mine. Ajutorul meu și apărătorul meu ești Tu; Dumnezeul meu, nu zăbovi (Ps. 39, 16-24).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Auzi-ne pe noi, Dumnezeu, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe (Ps. 64, 6).

*Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.*

Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează, luminează fața Ta spre noi și ne miluieste! (Ps. 66, 1).

*Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.*

Mântuiește-mă, Dumnezeu, că au intrat ape până la sufletul meu. Afundatu-m-am în noroiul adâncului, care nu are fund; intrat-am în adâncurile mării și furtuna m-a potopit (Ps. 68, 1-3).

*Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.*

Auzi-mă, Doamne, că bună este mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale caută spre mine. Să nu-Ți întorci fața Ta de la sluga Ta când mă necăjesc; degrabă auzi-mă. Ia aminte la sufletul meu și-l mântuiește pe el (Ps. 68, 19-21).

*Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.*

Nu mă lepăda la vremea bătrâneților; când va lipsi tăria mea, să nu mă lași

pe mine. Că au zis vrăjmașii mei mie și cei ce păzesc sufletul meu s-au sfătuit împreună, zicând: „Dumnezeu l-a părăsit pe el, urmăriți-l și-l prindeți pe el, că nu este cel ce izbăvește.” Dumnezeu, nu Te depărta de la mine; Dumnezeul meu, spre ajutorul meu ia aminte! Să se rușineze și să piară cei ce defăimează sufletul meu, să se îmbrace cu rușine și înfruntare cei ce caută să-mi facă rău (Ps. 70, 10-14).

*Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.*

Că pe cine am eu în cer afară de Tine? Și afară de Tine, ce am dorit pe pământ? Stinsu-s-a inima mea și trupul meu, Dumnezeul inimii mele și partea mea, Dumnezeule, în veac (Ps. 72, 24-25).

*Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.*

Să nu se întoarcă rușinat cel smerit; săracul și sărmanul să laude numele Tău. Scoală-Te, Dumnezeule, apără pricina Ta; adu-Ți aminte de ocara de fiecare zi, cu care Te necinstește cel fără de minte (Ps. 73, 22-23).

*Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.*

Să nu pomenști fărădelegile noastre cele de demult; degrabă să ne întâm-

pine pe noi îndurările Tale, că am sărăcit foarte. Ajută-ne nouă, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, pentru slava numelui Tău; Doamne, izbăvește-ne pe noi și curățește păcatele noastre pentru numele Tău (Ps. 78, 8-9).

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Deșteaptă puterea Ta și vino să ne mântuiești pe noi. Dumnezeule, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta, și ne vom mântui! (Ps. 79, 3-4).

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacob. Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeul mântuirii noastre, și-Ți întoarce mânia Ta de la noi. Oare în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu întorcându-Te ne vei dărui viață, și poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-ne-o nouă. Auzi-voi ce va grăi întru mine Domnul Dumnezeu, că va grăi pace peste poporul

Său, și peste cuvioșii Săi, și peste cei ce își întorc inima spre Dânsul (Ps. 84, 1-9).

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat (Ps. 87, 1-3).

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Pleacă, Doamne, urechea Ta și mă auzi, că sărac și necăjit sunt eu (Ps. 85, 1).

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mânia Ta, după temerea de Tine? Învăță-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile spre înțelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până când vei sta departe? Mângâie pe robii Tăi! (Ps. 89, 13-15).

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Doamne, auzi rugăciunea mea, și strigarea mea la Tine să ajungă! Să nu întorci fața Ta de la mine; în orice zi mă necăjesc,

*pleacă spre mine urechea Ta! În orice zi
Te voi chema, degrabă auzi-mă! Că s-au
stins ca fumul zilele mele și oasele mele ca
uscăciunea s-au făcut (Ps. 101, 1-4).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Deschide ochii mei și voi cunoaște
minunile din legea Ta. Străin sunt eu pe
pământ, să nu ascunzi de la mine porun-
cile Tale (Ps. 118, 18-19).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Istovitu-s-a sufletul meu de trândă-
vire; întărește-mă întru cuvintele Tale.
Depărtează de la mine calea nedreptății și
cu legea Ta mă miluieste (Ps. 118, 28-29).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Fă să înțeleg calea îndreptărilor Tale și
voi cugeta la minunile Tale (Ps. 118, 27).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Înțelepțește-mă, și voi căuta le-
gea Ta și o voi păzi cu toată inima mea.
Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor
Tale, că aceasta am voit. Pleacă inima mea
la mărturiile Tale și nu la lăcomie. Întoarce
ochii mei ca să nu vadă deșertăciunea; în
calea Ta mă viază. Să vină peste mine mi-*

*la Ta, Doamne, mântuirea Ta, după cu-
vântul Tău (Ps. 118, 34-37, 41).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Rugatu-m-am feței Tale, din toată
inima mea, miluieste-mă după cuvân-
tul Tău. De mila Ta, Doamne, este plin
pământul; îndreptările Tale mă învață
(Ps. 118, 58, 64).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Învăță-mă bunătatea, învățătura și
cunoștința, că în poruncile Tale am cre-
dut (Ps. 118, 66).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Bun ești Tu, Doamne, și întru bună-
tatea Ta învață-mă îndreptările Tale (Ps.
118, 68).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Măinile Tale m-au făcut și m-au zidit,
înțelepțește-mă și voi învăța poruncile
Tale (Ps. 118, 73).*

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

*Facă-se, dar, mila Ta, ca să mă mângâ-
ie, după cuvântul Tău, către robul Tău.*

Să vină peste mine îndurările Tale, și voi trăi, că legea Ta cugetarea mea este (Ps. 118, 76-77).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Să fie inima mea fără prihană întru îndreptările Tale, ca să nu mă rușinez (Ps. 118, 80).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Al Tău sunt eu, mântuiește-mă, că îndreptările Tale am căutat (Ps. 118, 94).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Apără-mă, după cuvântul Tău, și mă viază și să nu rușinezi așteptarea mea. Ajută-mă, și mă voi mântui și voi cugeta la îndreptările Tale pururea (Ps. 118, 116-117).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Caută spre mine și mă miluieste, după judecata celor ce iubesc numele Tău. Pașii mei îndreptează-i după cuvântul Tău, și să nu mă stăpânească nici o fărădelege. Izbăvește-mă de clevetirea oamenilor, și voi păzi poruncile Tale. Fața Ta arat-o robului Tău și mă învață îndreptările Tale (Ps. 118, 132-135).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Strigat-am cu toată inima mea; auzi-mă, Doamne! Îndreptările Tale voi căuta. Strigat-am către Tine, mântuiește-mă, și voi păzi mărturiile Tale. Glasul meu auzi-l, Doamne, după mila Ta; după judecata Ta mă viază (Ps. 118, 145-146, 149).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Să se apropie rugăciunea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă înțelepțește. Să ajungă cererea mea înaintea Ta, Doamne; după cuvântul Tău mă izbăvește. Să răspândească buzele mele laudă, că m-ai învățat îndreptările Tale. Rosti-va limba mea cuvintele Tale, că toate poruncile Tale sunt drepte. Mâna Ta să mă izbăvească, că poruncile Tale am ales. Dorit-am mântuirea Ta, Doamne, și legea Ta cugetarea mea este. Viu va fi sufletul meu și Te va lauda, și judecățile Tale îmi vor ajuta mie. Rătăcit-am ca o oaie pierdută; caută pe robul Tău, că poruncile Tale nu le-am uitat (Ps. 118, 169-176).

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Către Tine ridicat-am ochii mei, Cel ce locuiești în cer (Ps. 122, 1).

Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.

*Întoarce, Doamne, robia noastră, cum
întorci pâraiele către miazăzi (Ps. 125, 4).*

Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.

*Dintru adâncuri am strigat către Tine;
Doamne, Doamne, auzi glasul meu! Fie
urechile Tale cu luare-aminte la glasul
rugăciunii mele. De Te vei uita la fărădelegi,
Doamne, Doamne, cine va suferi? Că la
Tine este milostivirea (Ps. 129, 1-4).*

Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.

*Adu-Ți aminte, Doamne, de David și
de toate blândețile lui (Ps. 131, 1).*

Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.

*Doamne, Doamne, strigat-am către
Tine, auzi-mă; ia aminte glasul rugăciu-
nii mele, când strig către Tine. Să se în-
drepteze rugăciunea mea ca tămâia în-
aintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă
de seară. Pune, Doamne, strajă gurii me-
le și ușa de îngrădire împrejurul buzelor
mele. Să nu abați inima mea spre cu-
vinte de vicleșug, ca să-mi îndreptătesc
răspunsurile cele din păcate cu oamenii
cei ce lucrează fărădelege (Ps. 140, 1-4).*

Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.

*Păzește-mă de cursa care mi-au pus
mie și de smintelile celor ce fac fărădelege
(Ps. 140, 9).*

Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.

*Cu glasul meu către Domnul am
strigat, cu glasul meu către Domnul m-am
rugat. Vărsa-voi înaintea Lui rugăciunea
mea, necazul meu înaintea Lui voi spune
(Ps. 141, 1-2).*

Miluieste-mă, Dumnezeu,
miluieste-mă.

*Doamne, auzi rugăciunea mea, as-
cultă cererea mea întru credințioșia Ta,
auzi-mă întru dreptatea Ta. Să nu intri
la judecată cu robul Tău, că nimeni din
cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul
prigonește sufletul meu și viața mea o
calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc
în întuneric, ca morții cei din veacuri.
Mâhnit e duhul meu întru mine și ini-
ma mea încremenită înlăuntrul meu.
Adusu-mi-am aminte de zilele cele de de-
mult; cugetat-am la toate lucrurile Tale,
la faptele mâinilor Tale m-am gândit.
Întins-am către Tine mâinile mele, su-
fletul meu ca un pământ însetoșat. De-*

grab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău (Ps. 142).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

O, Doamne, ascultă! O, Doamne, iartă! O, Doamne, ia aminte și lucrează! Nu întârzia pentru numele Tău, Dumnezeuul meu (Dan. 9, 19).

Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.

Canon de pocăință

Doamne, Dumnezeuul meu, mântuiește sufletul robului Tău, care a fost spălat cu sângele Tău, și deschide-i lui ușa cereștii Tale Împărății.

Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată. Dacă ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne în noi, și iubirea Lui este desăvârșită în noi. Din aceasta cunoaștem că rămânem în El și El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său.

Adâncă este inima omului mai mult decât orice, și cine o va cunoaște?

Din straja dimineții până în noaptea, din straja dimineții, să nădăjduiască Israil spre Domnul, că la Domnul este milostivirea, și multă izbăvire la El, și El va izbăvi pe Israil de toate rădelegile lui.

Glas 6, Cântarea 1

Irmos

Ca pe uscat umblând Israil cu urmele prin adânc, pe prigonitorul faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruință să-I cântăm.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

La mulțimea cumplitelor mele fărâdelegi cugetând eu, ticălosul, mă cutremur de înfricoșată ziua judecării, însă nădăjduind în milostivirea Ta, ca David strig Ție: miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Ușile pocăinței deschide-mi mie, Dătătorule de viață, că mânecă duhul meu spre biserica Ta cea sfântă, purtând biserică a trupului cu totul spurcată; ci ca un îndurat, curățește-mă cu mila Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Atotțitorule Doamne, știu ce putere au lacrimile: pe Ezechia l-au ridicat de la porțile morții, pe păcătoasă au izbăvit-o de greșalele cele de

multă vreme, pe vameș mai presus de fariseu l-au îndreptățit, și mă rog: împreună cu aceștia socotindu-mă, miluieste-mă.

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Pe calea mântuirii povățuiește-mă, de Dumnezeu Născătoare, căci am spurcat sufletul meu cu păcatele de rușine și întru lenevire viața mea o am cheltuit; ci cu rugăciunile tale izbăvește-mă de toată necurăția.

Cântarea a 3-a

Irmos

Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, Care ai înălțat fruntea credincioșilor Tăi, Bunule, și ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Ca fiul cel curvar am venit și eu, Îndurate, cea ce toată viața mea o am cheltuit, risipind în țară străină bogăția pe care mi-ai dat-o, Părinte; primește-mă pe mine, cel ce mă pocăiesc, Dumnezeule, și mă miluieste.

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Deschizând acum brațele părintești, primește-mă, Doamne, și pe mine, cum l-ai primit pe fiul cel curvar, Îndurate, ca să Te proslăvesc pe Tine cu buze mulțumitoare.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Slavă Ție, Cella ce până acum nu m-ai dat pierzării; slavă Ție, Celui ce ai răbdat păcatele mele; ci primește-mă pe mine, cella ce mă întorc, Îndurate Tată, Fiule Unule-Născut, Duhule Sfinte, Ziditorul și Domnul meu, și mă miluieste.

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Arătând asupra mea, Dumnezeuule, toată bunătatea Ta, treci cu vederea mulțimea greșalelor mele, ca un Făcător de bine, pentru dumnezeieștile rugăciuni ale Maicii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos

Hristos este puterea mea, Dumnezeu și Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviință cântă, din cuget curat întru Domnul prăznuind.

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Vai mie! Ce voi face eu, nerușinatul, lucrând păcatul fără să mă tem de Stăpânul? Pentru aceasta, mai înainte de judecată sunt osândit. Dreptule Judecător Bune, mântuiește-mă pe mine, cella ce mai mult decât toți oamenii Te-am întăritat.

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Am păcătuit, Doamne, am păcătuit înaintea Ta, curățește-mă, că nu este între oameni nici unul pe care să nu-l fi întrecut cu păcatele.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Iubitorule de oameni, Cella ce vrei ca toți să se mântuiască, cheamă-mă înapoi și primește-mă, ca un Bun, pe mine, cella ce mă pocăiesc.

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Doamne, Doamne, de Care toți se spăimântează, cutremurându-se de fața puterii Tale, la Tine cad, Cella ce ești fără de moarte, Ție mă rog, Sfinte: mântuiește sufletul meu, pentru rugăciunile sfinților Țăi și ale Născătoarei de Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos

Cu dumnezeiască lumina Ta, Bunule, sufletele care mânecă spre Tine luminează-le cu dragostea de a Te cunoaște pe Tine, Cuvinte, Dumnezeu Cel Adevărat, Care chemi din întunericul păcatului.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Lepădat fiind în adâncul patimilor, chem adâncul milostivirii Tale: Îndreptătorule, mântuiește-mă.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Izvorule al îndurării, dă-mi acum umilință și suspinare ca să plâng marea nemăsurată a răutăților mele.

*Slavă Tatălui și Fiului și
Sfântului Duh.*

Vremea vieții mele puțină este și plină de dureri și de viclenie, ci Tu primește-mă întru pocăință și cheamă-mă la înțelegere, ca să nu fiu agonisită, nici mâncare celui străin; Mântuitorule, Însuți îndură-Te de mine.

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Tu ești arma noastră și zidul nostru de apărare, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, tu ești ocrotirea celor ce aleargă la tine; pe tine te înduplec și acum spre rugăciune, ca să mă izbăvesc de vrăjmașii mei.

Cântarea a 6-a

Irmos

Marea vieții văzând-o înălțându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viața mea, Multmilostive.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Milostivește-Te, mântuiește-mă, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-mă, Cea ce cu cuvântul i-ai vindecat pe cei îndrăciți, și cu îndurare zi-mi ca tâlhărului: amin zic ție, cu Mine vei fi în Rai când voi veni întru slava Mea.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Roade vrednice de pocăință nu cere de la mine, că tăria mea a lipsit din mine. Inimă înfrântă dăruiește-mi și sărăcie duhovnicească, pe care să le aduc Ție ca pe o jertfă bineprimită, Unule Mântuitorule.

*Slavă Tatălui și Fiului și
Sfântului Duh.*

Nu am îndrăznire, Iubitorule de oameni, ca să caut și să privesc spre înălțime, după ce am păcătuit la cer, nici să mă numesc fiu al Tău eu, curvarul; ci Tu miluiește-mă în dar, ca Cela ce ai milă nemăsurată.

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Pe Judecătorul, pe Care L-ai născut, Fecioară Marie, roagă-L să mă miluiască în ceasul judecății, Curată, și să mă mântuiască pe mine, cel osândit, ceea ce singură ești Mijlocitoarea neamului omenesc.

Condac

Suflete al meu, pentru ce te îmbogățești cu păcatele, pentru ce împlinești voia diavolului, în ce îți pui nădejdea? Încetează de la acestea și întoarce-te către Dumnezeu, strigând cu plângere: Milosârde Doamne, miluiește-mă pe mine, păcătosul.

Cântarea a 7-a

Irmos

Dătător de rouă a făcut îngerul cuptorul Cuvioșilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat și a strigat: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri!

*Miluiește-mă, Dumnezeule,
miluiește-mă.*

Nu cutez a căuta cu ochii spre cer eu, ticălosul, de faptele mele cele viclene, ci precum vameșul, suspinând, strig Ție: curățește-mă pe mine, păcătosul, și de fățarnicia fariseului izbăvește-mă, Unule Îndurate, Dumnezeuul părinților.

*Miluiește-mă, Dumnezeule,
miluiește-mă.*

Zdrobitu-mi-au mintea tâlharii și m-au lăsat mai mult mort decât viu, în rănile greșalelor mele; Tu însă tămăduiește-mă, Dumnezeuul părinților.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Nerodirea sufletului meu celui mult bolnav văzând, Hristoase, mai rabdă-mă și nu mă tăia pe mine ca pe smochinul cel blestemat, Dumnezeuul părinților.

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Dă-mi ajutor cu rugăciunile tale, Preacurată, alungând cumplitele bântuiri.

Cântarea a 8-a

Irmos

Din văpaie ai izvorât cuvioșilor ro-
uă și jertfa dreptului cu apă ai ars-o,
că toate le faci, Hristoase, cu singură
voirea: pe Tine Te preînălțăm întru
toți vecii.

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Răsturnând de la inima mea piatra
împietririi, Doamne, scoală sufletul
meu omorât de patimi, Bunule, și în-
vrednicește-l să-Ți aducă Ție stâlپări
întru umilință, Stăpâne, ca Celuia ce
ai biruit iadul, ca să moștenesc viața
veșnică, Unule Iubitorule de oameni,
lăudând stăpânirea și îndurarea Ta
întru toți vecii.

*Miluieste-mă, Dumnezeuule,
miluieste-mă.*

Cu gânduri necuvioase m-am îm-
bogățit eu, ticălosul, sufletul l-am

spurcat cu desfătări nelegiuite și mă
înconjură întunericul deznădejdiei: lu-
minează-mă, Dumnezeul meu, cu ra-
za pocăinței, ca să Te proslăvesc mul-
țumindu-Ți întru toți vecii.

*Slavă Tatălui și Fiului și
Sfântului Duh.*

De boala păcatului fiind topit, pe
patul deznădejdiei zac; pentru aceasta,
Doctorul celor bolnavi, cercetează-mă
cu iubirea Ta de oameni și nu mă lăsa
să adorm cumplit întru moarte, Prea-
îndurate, ca să strig Ție, Dătătorul mi-
lei: Doamne, slavă Ție!

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Maica lui Dumnezeu, Preasfântă,
Zidul de apărare al creștinilor, izbă-
vește pe robul tău, care după obicei
te cheamă cu osârdie, împotrivește-te
gândurilor spurcate și trufașe, ca să
strig Ție: bucură-te, Pururea Fecioară!

Cântarea a 9-a

Irmos

Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu
putință oamenilor, spre Care nu cutea-

ză a căuta oștile îngerești; iar prin tine,
Preacurată, S-a arătat oamenilor Cu-
vântul întrupat, pe Carele slăvindu-L
cu oștile îngerești, pe tine te ferim.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

La Tine alerg, Iisuse, Fiul lui Dum-
nezeu, Care pentru mine, ticălosul, ai
luat chip de rob: pentru mijlocirea pu-
terilor netrupești, miluieste-mă.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

La Tine cad, Izbăvitorul meu: pen-
tru rugăciunile Înainte-Mergătorului
Tău și ale tuturor prorocilor Tăi și ale
sfinților strămoși, miluieste-mă.

*Miluieste-mă, Dumnezeule,
miluieste-mă.*

Către Tine suspin, Iubitorule de
oameni, singura scăpare și nădejde a
păcătoșilor, Mântuitorule al tuturor:
pentru rugăciunile ucenicilor lor, ca-
re Te-au propovăduit nouă pe Tine,
Mântuitorul, miluieste-mă.

*Slavă Tatălui și Fiului și
Sfântului Duh.*

Nu sunt vrednic a privi înălțimea
cerului, din pricina mulțimii nedrep-

tăților mele, strâmtorat fiind cu multe
lanțuri de fier, din care nu pot să îmi
ridic capul; ci Tu, Îndurate Doamne,
arată asupra mea toată bunătatea Ta,
mântuiește-mă, cu toate că sunt ne-
vrednic, și miluieste-mă pentru rugă-
ciunile cuvioșilor Tăi.

*Și acum și pururea și în vecii vecilor,
amin.*

Cuvinte al lui Dumnezeu, Cela ce
pentru bunătatea Ta bine ai voit a Te
naște din Preasfânta Fecioară și a vie-
tui pe pământ împreună cu oamenii,
pentru mijlocirea ei și a tuturor sfin-
ților Tăi, care din veac bine au plăcut
Ție, miluieste-mă.

Rugăciune de mulțumire din testamentul duhovnicesc

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Slavă lui Dumnezeu că m-a zidit după chipul și asemănarea Sa!

Slavă lui Dumnezeu că m-a răscumpărat pe mine, cel căzut!

Slavă lui Dumnezeu că a purtat grijă de mine, nevrednicul!

Slavă lui Dumnezeu că m-a chemat la pocăință pe mine, cel ce am păcătuit!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a dat sfântul Său cuvânt ca pe o făclie ce luminează în loc întunecat (v. II Pt. 1, 19) și prin aceasta m-a povățuit la calea adevărată!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a luminat ochii inimii!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a dat spre cunoștință numele Său cel sfânt!

Slavă lui Dumnezeu că a spălat păcatele mele prin baia botezului!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a arătat calea către veșnica fericire! Iar calea este Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care grăiește despre Sine: *Eu sunt calea și adevărul și viața* (In 14, 6).

Slavă lui Dumnezeu că nu m-a dat pierzării atunci când păcătuiam, ci, după bunătatea Sa, a răbdat păcatele mele!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a arătat înșelarea și deșertăciunea acestei lumi!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a ajutat în feluritele ispite, necazuri și nevoi!

Slavă lui Dumnezeu că m-a ocrotit în împrejurările cele nenorocite și primejdioase!

Slavă lui Dumnezeu că m-a apărat de vrăjmașul diavol!

Slavă lui Dumnezeu că m-a ridicat pe mine, cel căzut!

Slavă lui Dumnezeu că m-a mângâiat pe mine, cel întristat!

Slavă lui Dumnezeu că m-a întors pe mine, cel rătăcit!

Slavă lui Dumnezeu că m-a pedep-
sit părintește!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a vestit
Judecata Sa cea înfricoșată, ca să mă
tem de ea și să mă pocăiesc de păca-
tele mele!

Slavă lui Dumnezeu că mi-a vestit
veșnica muncă și veșnica fericire, ca de
una să fug, iar pe cealaltă să o caut!

Slavă lui Dumnezeu că mie, ne-
vrednicului, mi-a dat hrană, care a
întărit trupul meu cel neputincios, și
mi-a dat îmbrăcăminte, care a acope-
rit trupul meu cel gol, și mi-a dat casă,
în care m-am odihnit!

Slavă lui Dumnezeu și pentru ce-
lelalte bunătăți ale Lui pe care mi le-a
dat spre întărirea și mângâierea mea!
Câte binefaceri am primit de la El cât
am trăit!

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Rugăciuni din Psalmi

1.

Rugăciune pentru dobândirea de ajutor de la Dumnezeu

*Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu,
nu Te depărta de la mine; ia aminte spre
ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele
(Ps. 37, 21-22).*

2.

Rugăciune în necaz

*Tu ești scăparea mea din necazul ce mă
cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de
cei ce m-au înconjurat (Ps. 31, 8).*

3.

Rugăciune pentru iertarea păcatelor tinereții

*Păcatele tinereților mele și ale ne-
științei mele nu le pomeni. După mila Ta*

pomeneste-mă Tu, pentru bunătatea Ta,
Doamne (Ps. 24, 7-8).

4.

**Rugăciune pentru curățirea
păcatelor ascunse pe care nu le
vedem în conștiință**

Greșalele cine le va pricepe? De cele
ascunse ale mele curățește-mă, și de cele
străine ferește pe robul Tău (Ps. 18, 13-14).

5.

**Rugăciune când frica de
Judecata lui Dumnezeu, de gheenă și
deznădejdea tulbură sufletul**

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mus-
tri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți,
și așa mai departe, tot psalmul până
la capăt (Ps. 6, 1-10).

6.

**Rugăciune pentru luminarea
ochilor sufletului**

Deschide ochii mei, și voi cunoaște mi-
nunile din legea Ta (Ps. 118, 18).

7.

**Rugăciune pentru povățuirea în
legea Domnului**

Caută spre mine și mă miluiește, după
judecata Ta, față de cei ce iubesc numele
Tău. Pașii mei îndreptează-i după cuvân-
tul Tău, și să nu mă stăpânească nici o
fărădelege (Ps. 118, 132-133).

8.

**Mulțumire către Dumnezeu
pentru mila Lui**

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, Dum-
nezeul meu, cu toată inima mea și voi slă-
vi numele Tău în veac, că mare este mila
Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din
iadul cel mai de dedesubt (Ps. 85, 11-12).

9.

Rugăciune când ne culcăm

Pomeneste-mă, Doamne, când vei veni
întru Împărăția Ta (Lc. 23, 42), precum
l-ai pomenit pe tâlharul ce a rostit cu-
vințele acestea.

10.

Cântare lui Dumnezeu – Ajutătorul nostru

Ajutorul meu ești, Ție-Ți voi cânta, că Tu, Dumnezeule, sprijinitorul meu ești, Dumnezeul meu, mila mea (Ps. 58, 21).

11.

Rugăciuni pentru mântuirea de obște

Prima: Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui (Ps. 79, 20).

A doua: Dumnezeule, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește, ca să cunoaștem pe pământ calea Ta, în toate neamurile mântuirea Ta (Ps. 66, 1-2).

A treia: Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor de pe mare departe (Ps. 64, 6).

Citește Psaltirea și cugetă la ea zi de zi, dimineața și seara. Citește cu luare aminte slavoslovია: Slavă întru cei de Sus lui Dumnezeu și așa mai departe.

Rugăciuni și cugetări la cele dumnezeiești, pentru toată trebuința

Aici sunt propuse pe scurt câteva pilde de rugăciune din Sfânta Scriptură, pe care creștinul le poate folosi la nevoie, căutând și cerând milă de la Dumnezeu cu credință, pentru că fără rugăciune nu putem să avem și să facem vreun lucru bun, fiind săraci și neputincioși.

1.

Rugăciunea păcătosului ce se pocăiește

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mila Ta, și după mulțimea îndurărilor Tale șterge fărădelegea mea, și așa mai departe (Ps. 50). Cu aceasta seamă-

nă rugăciunea vameșului: *Dumnezeule, milostiv fii mie, păcătosului* (Lc. 18, 13). Pentru mari păcate mare milă și pentru mulțime de fărădelegi mulțime de îndurări trebuie să cerem de la Dumnezeu cu credință, ca unde s-a înmulțit păcatul să prisosească harul (v. Rom. 5, 20).

2.

Rugăciunea celui ce se pocăiește

Adu-Ți aminte de îndurările și milele Tale, Doamne, că din veac sunt. Păcatele tinereților mele și ale neștiinței mele nu le pomeni. După mila Ta pomenește-mă Tu, pentru bunătatea Ta, Doamne (Ps. 24, 6-8). Mult păcătuiește omul la tinerețe și din neștiință – și când cel ce se pocăiește cugetă la lucrul acesta și se uită la dreptatea lui Dumnezeu, se tulbură și se întristează mult în conștiința sa. Atunci, cel care s-a lăsat de păcate și se pocăiește trebuie să-și aducă aminte și de nemărginita milă și nesfârșitele îndurări ale lui Dumnezeu, pe care le-a făgăduit prin sfântul Său cuvânt tuturor celor ce se pocăiesc și cer cu credință în Hristos iertarea păcatelor, repe-

tând ades împreună cu Psalmistul: *adu-Ți aminte de îndurările Tale, și așa mai departe.*

3.

Rugăciunea celui ce simte mânia lui Dumnezeu în conștiința sa

Doamne, nu cu mânia Ta să mă muștri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți (Ps. 6, 1). În chip asemănător se roagă Prorocul Ieremia: *pedepsește-ne, Doamne, dar întru judecată și nu întru mânia Ta, ca să nu ne micșorezi* (Ier. 10, 24), și Psalmistul altundeva: *să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta* (Ps. 142, 2), și: *de Te vei uita la fărădelegi, Doamne, Doamne, cine va suferi?* (Ps. 129, 3). Nu de pedeapsa dumnezeiască trebuie să cerem izbăvire, ci de mânia și de asprimea judecății dumnezeiești, care îl amenință pe fiecare păcătos cu muncile veșnice – iar pedeapsa părintească a lui Dumnezeu, chiar dacă trupul nostru îi e amară, trebuie s-o dorim, fiindcă *pe cine iubește Domnul ceartă și bate pe tot fiul pe care îl primește* (Evr. 12, 6). Și Hristos Însuși spune: *Eu pe câți îi iubesc îi muștru și îi pe-*

depsesc (Apoc. 3, 19). Vai de om, dacă Dumnezeu va intra la judecată cu el după asprimea dreptății Sale! Nimic nu are de așteptat, afară de chinul veșnic în focul gheenei, pentru că fiecare păcat, până și cel mai mic, poate să-l pogoare pe om în fundul iadului fără mila lui Dumnezeu, cea făgăduită pentru Fiului Lui, Iisus Hristos. Ce să mai spun de cei ce de bunăvoie păcătuiesc? Ca atare, oricine vrea să scape de judecata lui Dumnezeu trebuie să înceteze cu păcatele și să se roage lui Dumnezeu cu credință în Hristos: *Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, și așa mai departe.*

4.

Rugăciune în felurite ispite

Doamne, Dumnezeul meu, în Tine am nădăjduit. Mântuiește-mă de toți cei ce mă prigonesc și mă izbăvește, ca nu cumva să răpească sufletul meu ca un leu, nefiind cine să mă izbăvească, nici cine să mă mântuiască (Ps. 7, 1-2).

Satana, dimpreună cu răii săi îngeri și slujitori, neîncetat aleargă și, ca un leu, încearcă să îi înhațe și să-i răpească pe credincioși, precum

spune Apostolul: *Fiți treji, privegheați, fiindcă potrivnicul vostru, diavolul, ca un leu răcnind umblă, căutând pe cine să înghită (I Pt. 5, 8).* Împotriva acestor vrăjmași nu e alt mijloc afară de rugăciunea osârduitoare, cu nădejde în Dumnezeu.

5.

Rugăciune când ne tulbură gândurile și ne împing să ne deznădăjduim de mila lui Dumnezeu

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea, mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!” Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu (Ps. 3, 1-3). Credinciosului, mai ales celui care a petrecut în păcate, dar prin harul lui Dumnezeu s-a lăsat de ele și s-a pocăit, adeseori satana îi insuflă gânduri rele, amintindu-i păcatele dinainte, și cu ele îi strâmtorează conștiința, zicându-i: „Încetează să mai crezi, vei fi osândit. Uite cât ai păcătuit și cât L-ai mâniat pe Dreptul Dumnezeu, Care tuturor le răsplătește după faptele lor. La ce să nădăjduiești, afară de chin?”

(Cuviosul Macarie Egipteanul, Omilia 11). Și așa, răul și vicleanul duh vrea să-l aducă la deznădejde pe cel ce se pocăiește. Atunci, i se poate răspunde: „Ești un clevetitor și ești deja osândit, nu judecător, iar judecata a fost dată lui Hristos, Care a venit în lume să-i mântuiască pe păcătoși, în Care cred și eu și cu harul Căruia nădăduiesc să mă mântuiesc.” Și trebuie să ne întoarcem spre rugăciune și să ne întărim cu milostivirea lui Dumnezeu, pe care nici un păcat nu poate s-o biruiască. Oricâte păcate ar avea omul și oricât ar fi de mari, Dumnezeu are și mai multă milostivire, pentru că după cum El Însuși e nesfârșit, și milostivirea Lui este nesfârșită. Și meritele lui Hristos, prin care nouă, celor care credem în El, ne-a mijlocit milă, har și iertarea păcatelor de la Tatăl Ceresc, sunt de asemenea nesfârșite, dumnezeiești fiind. Cu această iubire de oameni dumnezeiască să te mângâi, suflete ce te pocăiești, și prin harul dumnezeiesc și prin rugăciune rămâi neclintit în credință. Veșnica osândă din iad împreună cu diavolul este, negreșit, numai partea celor care nu vor să se pocăiască și să înceteze

cu păcatele, pe când celor ce s-au lăsat de păcate și se căiesc le e deschisă ușa milostivirii dumnezeiești.

6.

Rugăciune în toată nevoia și strâmtorarea

Doamne Atotțiitorule, Dumnezeuul lui Israil! Sufletul cel strâmtorat și duhul cel necăjit strigă către Tine. Ascultă, Doamne, și ne miluiește, că am păcătuit înaintea Ta (Var. 3, 1-2). Așijderea și Psalmistul: Tu ești scăparea mea din necazul ce mă cuprinde; bucuria mea, izbăvește-mă de cei ce m-au înconjurat (Ps. 31, 8). Din nici un necaz nu putem să ne izbăvim prin altceva decât prin rugăciune și prin mărturisirea păcatelor noastre înaintea lui Dumnezeu – căci dacă împărtășindu-ne necazul unui prieten credincios primim o anumită alinare și mângâiere, cu atât mai mult atunci când Îi împărtășim lui Dumnezeu, Care e Milostiv din firea Sa și apropiat celor ce Îl cheamă întru adevăr, necazurile inimii noastre și Îi mărturisim păcatele noastre, smerindu-ne și căzând înaintea măririi Lui, primim fie izbăvire, atunci când lu-

crul acesta este plăcut voii Lui și folositor pentru noi, fie, negreșit, ușurare și mângâiere: *Cheamă-mă în ziua necazului Tău, și te voi izbăvi* (Ps. 49, 16). Pentru fărădelegea sa M-am întăritat o clipă și, stând ascuns, l-am lovit întru mânia Mea. Și el, răzorătit, mergea pe calea inimii sale! Am văzut căile sale și îl voi vindeca, îl voi povățui, îl voi odihni și-l voi mângâia (Is. 57, 17-18). Orice necaz și orice nenorocire de la păcat vine, și dacă nu ar fi păcatul, nu ar fi nici necaz. Necazul e trimis de Dumnezeu spre curățirea păcatului, și când e curățit păcatul pentru care-i trimis necazul, este îndepărtat și necazul. Drept aceea, trebuie să curățim păcatele prin pocăință, prin mărturisire înaintea lui Dumnezeu, prin rugăciune și prin credință, așa încât și necazul, și întristarea să fie îndepărtate de către harul lui Dumnezeu și să vină mângâierea, ca soarele după zile întunecate sau ca mâncarea după post, aducând plăcere și veselie.

7.

Cum se cuvine să fie mângâiat prin credință sufletul necăjit

Pentru ce ești mahnit, suflete al meu, și pentru ce mă tulburi? Nădăduiește în Dumnezeu, că-L voi lăuda pe El; mântuirea feței mele este Dumnezeul meu (Ps. 41, 6-7). La mare întristare, omul nu știe ce face. Atunci, iubite creștine, aruncă spre Domnul grija ta, și El te va hrăni (Ps. 54, 25), îți grăiește Sfântul David. Mângâie-te cu nesfârșita milostivire dumnezeiască, că nu în veac va lepăda Domnul, că pe cel smerit îl va milui după mulțimea milei Sale (Plâng. Ier. 3, 31-32). Domnul omoară și învie; El coboară la locuința morților și iarăși scoate. Domnul sărăcește pe om și tot El îl îmbogățește; El smerește și El înalță (I Împ. 2, 6-7). Chiar dacă vrăjmașii tăi, diavolul și slugile lui, îți spun: *Unde e Dumnezeul tău?*, tu să stai de vorbă cu sufletul tău și să-l mângâi dimpreună cu Sfântul David: *Pentru ce ești mahnit, suflete al meu?* și așa mai departe. Chiar dacă ți se spune prin gânduri: *Unde e Dumnezeul tău?*, tu să făgăduiești: *Aproape este Domnul tuturor celor ce-L cheamă pe El întru adevăr* (Ps. 144, 18).

8.

Rugăciune pentru primirea ajutorului dumnezeiesc

Nu mă lăsa, Doamne Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine; ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele (Ps. 37, 21-22). Atunci când omul, după ce s-a lăsat de păcate, după ce a disprețuit lumea și înșelarea acesteia, se străduie să placă lui Dumnezeu, să urmeze lui Hristos prin credință și prin răbdare, îl ia în primire ura lumii, și înșiși cei care înainte îi erau prieteni i se fac vrăjmași, după cum se spune în același psalm: *Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut, și cei de aproape ai mei departe au stat; și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau* (Ps. 37, 11-12). Întotdeauna, dar mai ales în asemenea împrejurări trebuie să ne ridicăm inima cu suspinare la Dumnezeu, ca să nu ne lase și să nu ne lipsească de ajutorul Său. Împotriva vrăjmașilor și hulitorilor trebuie să fii ca un surd și mut, precum grăiește despre sine Psalmistul în același psalm: *Iar eu ca un surd nu auzeam*

și ca un mut ce nu deschide gura sa (Ps. 37, 13). Atunci, Dumnezeu, spre Care nădăjduiești, va răspunde în locul tău, și o va face cu fapta, așa cum spune Prorocul: *Descoperă Domnului calea ta și nădăjduiește în El și El va împlini, și va scoate ca lumina dreptatea ta și judecata ca lumina de amiază* (Ps. 36, 5-6), străduindu-te să nu Îl părăsești tu pe Domnul și să nu te lepezi cu inima de El, ci să iei pururea aminte la legea Lui, precum spune: *Luați aminte, poporul Meu, la legea Mea* (Ps. 77, 1).

9.

Mulțumire lui Dumnezeu din partea păcătosului care s-a lăsat de păcate și s-a pocăit

Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, Dumnezeul meu, cu toată inima mea și voi slăvi numele Tău în veac, că mare este mila Ta spre mine și ai izbăvit sufletul meu din iadul cel mai de dedesubt (Ps. 85, 11-12), și așijderea: *rupt-ai legăturile mele; Ție voi jertfi jertfa laudei* (Ps. 115, 7-8). Omul care trăiește în păcate este legat duhovnicește de păcate ca de niște lanțuri, și este ținut ca un rob de satana, și sufletul lui se găsește la por-

țile iadului, chiar dacă el, fiind orbit, nu simte. Bunătatea lui Dumnezeu, care-i așteaptă pocăința, nu-i îngăduie însă satanei să răpească sufletului lui în iad. Iar când, cu harul lui Dumnezeu, se lasă de păcate și se căiește, scapă din lanțurile acelea, este scos de sub stăpânirea satanei și, cu harul lui Hristos, devine liber, după cum spune Domnul: *Dacă Fiul vă va slobozi pe voi, cu adevărat slobozi veți fi* (In 8, 36), și este scos de la porțile morții, și ajunge în numărul celor ce se mântuiesc. Drept aceea, el trebuie să-și aducă aminte întotdeauna nenorocirea sa dinainte și această mare milă dumnezeiască, și să dea mulțumită cu osârdie lui Dumnezeu că l-a izbăvit din nenorocirea aceea.

10.

Mulțumire lui Dumnezeu pentru pedeapsa Lui părintească

Bine îmi este mie că m-ai smerit, ca să mă învăț îndreptările Tale (Ps. 118, 71). Trebuie să recunoaștem din inimă că de mare milă dă dovadă față de noi Dumnezeu când ne bate cu toiagul părintesc al pedepsei, deși trupului nos-

tru neputincios lucrul acesta îi e amar – pentru că *Domnul pe cine iubește cearță* (Evr. 12, 6). Ca atare, trebuie să nu cârtim, ci să-I mulțumim pentru asta.

11.

Rugăciune pentru păzirea limbii

Pune, Doamne, strajă gurii mele și ușa de îngrădire împrejurul buzelor mele (Ps. 140, 3).

Cu nici un mădular trupesc nu păcătuiește omul cum păcătuiește cu limba; mai ales la vreme de necaz și nenorocire îi este foarte greu să și-o stăpânească. Așadar, trebuie să cerem ajutor de la Dumnezeu ca să ne ajute s-o cârmuim și să spunem numai ceea ce este folositor, trecând sub tăcere cele vătămătoare.

12.

Rugăciune luată din Psalmul 50

Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele curățește-le (Ps. 50, 10). „Părinte, Doamne al cerului și al pământului! Cu credință Te rog în numele Fiului Tău Unuia-Născut: întoarce fața Ta de la păcatele mele că-

tre Fața Fiului Tău, a Domnului nostru Iisus Hristos, pe Care L-ai trimis în lume ca să-i mântuiască pe păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu (I Tim. 1, 15), și cu harul și iubirea Lui de oameni curățește toate fărădelegile mele, că binecuvântat ești împreună cu El și cu Preasfântul Tău Duh în veci, amin."

13.

Tot psalmul 118 ne învață cu câtă osârdie se cuvine să-L rugăm pe Dumnezeu să ne călăuzească la calea poruncilor Sale și să ne deschidă mintea ca să pricepem minunile legii Sale.

14.

Rugăciune de obște în vremea năvălirii celor de alt neam și în orice nenorocire obștească

Scoală-Te, Doamne, ajută-ne nouă și ne izbăvește pe noi, pentru numele Tău (Ps. 43, 28).

A doua: Dumnezeu, milostivește-Te spre noi și ne binecuvântează, luminează fața Ta spre noi și ne miluiește (Ps. 66, 1).

A treia: Bine ai voit, Doamne, pământului Tău, întors-ai robimea lui Iacov.

Iertat-ai fărădelegile poporului Tău, acoperit-ai toate păcatele lor. Potolit-ai toată mânia Ta; întorsu-Te-ai de către iuțimea mâniei Tale. Întoarce-ne pe noi, Dumnezeu, mântuirii noastre, și-Ți întoarce mânia Ta de la noi. Oare în veci Te vei mânia pe noi? Sau vei întinde mânia Ta din neam în neam? Dumnezeule, Tu întorcându-Te ne vei dărui viață și poporul Tău se va veseli de Tine. Arată-ne nouă, Doamne, mila Ta și mântuirea Ta dă-ne-o nouă (Ps. 84, 1-7). Atunci când vrăjmașul ridică armele și năvălește asupra Patriei noastre, asta nu este altceva decât mânia lui Dumnezeu, care s-a aprins din pricina păcatelor noastre. De asemenea, când ogoarele noastre nu aduc roadă, ori când se întâmplă deseori incendii, ori când se răspândește vreo molimă, ori când vine asupra noastră vreo altă nenorocire înseamnă că Dumnezeu ne pedepsește cu o nenorocire obștească, încât să ne venim în fire și să ne pocăim. Această dreaptă mânie dumnezeiască e stârnită de orice păcate, însă mai ales de judecățile nedrepte, de mitărnicie, de călcarea jurămintelor, de necăjirea văduvelor, orfanilor și celorlalți nevoiași, de vărsarea de lacrimi nevinovate, de nedreptăți-

le în negoț, de răpire, de hoție, de înșelăciune, de viclenie, de minciună și amăgire, atunci când oamenii ajung să se teamă unii de alții și să nu mai aibă nici o încredere unii în alții. Dintre păcatele care Îl mânie cu deosebire pe Dumnezeu face parte și urâcioasa necurăție, când oamenii nu se tem să spurce așternutul aproapelui lor și să săvârșească și alte spurcăciuni, pentru care lumea dintâi a fost pierdută prin potop, iar Sodoma și Gomora prin foc și pucioasă, de către dreapta mânie dumnezeiască. Aceeași dreaptă mânie dumnezeiască lucrează și în țara în care ba se pustiesc satele și orașele din pricina incendiilor, ba lipsește pâinea și este foamete, ba pier multe mii de oameni în războaie, lucru din pricina căruia toată Patria îndură nenorocire: oamenii sărăcesc, vistieria seacă, se înalță plânsul și tânguirea copiilor orfani, femeilor văduve, mamelor rămase fără fii, care au căzut în luptă; toți fiii Patriei sunt cuprinși de întristare și de necaz, tulburați de groază și de deznădejde, temându-se că războiul se va sfârși prost. În asemenea împrejurări nenorocite, când oamenii nu simt mâna dumnezeiască pedepsitoare

re și nu numai că nu se lasă de păcate și nu se pocăiesc, ci și adaugă păcate peste păcate, trebuie neapărat să așteptăm nenorociri obștești și mai mari. Așadar, întotdeauna, dar mai ales în asemenea împrejurări, trebuie ca toți, cunoscându-ne și recunoscându-ne păcatele și fărădelegile, să înălțăm împreună, într-un cuget, glas din adâncul inimii: *Doamne, Dumnezeul puterilor, întoarce-ne pe noi și arată fața Ta și ne vom mântui* (Ps. 79, 20) și să vărsăm către Dumnezeu rugăciunile de mai sus, sau altele, pe care le va insufla credința, căci pentru păcatele de obște se trimite pedeapsă de obște, și ca atare trebuie să-L înduplecăm pe Dumnezeu spre milostivire prin pocăință tot de obște. Iar pe călcătorii de jurământ, pe răpitori, pe mitarnici, pe cei ce varsă lacrimile săracilor, pe judecătorii care osândesc pe nedrept și pe ceilalți nelegiuiți, cei cărora Dumnezeu le-a încredințat sabia dreptății, trebuie să-i pună la locul lor și să plătească fiecăruia cu judecată dreaptă după faptele lui, ca să nu fie tăiați și ei de sabia dreptei judecăți a lui Dumnezeu și sorțul lor să nu fie pus cu necredincioșii. Rău și nelegiuit lucru este a da dovadă de

îngăduință acolo unde este trebuință de asprime și dreaptă judecată. De îngăduință este nevoie acolo unde se săvârșesc păcate din neputință, lucru în care cad și oamenii buni. Iar obraznicia și nefrica de Dumnezeu trebuie aspru pedepsite, ca o molimă de obște, încât și ceilalți să se teamă și să nu se molipsească.

15.

Rugăciune și mărturisire de obște a credincioșilor

Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința Ta față de poporul Tău; cercetează-ne pe noi cu mântuirea Ta, ca să vedem întru bunătați pe aleșii Tăi, să ne bucurăm de veselia poporului Tău și să ne lăudăm cu moștenirea Ta. Păcătuit-am ca și părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate, și așa mai departe (Ps. 105, 4-6 și următoarele). Trebuie să recunoaștem din inimă că suntem nedrepți înaintea lui Dumnezeu, precum grăiește Prorocul Daniil: A Ta, Doamne, este dreptatea, iar a noastră rușinarea feței (Dan. 9, 7), fiindcă precum părinții și strămoșii noștri, așa și noi am păcătuit și păcătuim mult în-

*aintea lui Dumnezeu, săvârșim neleguire și nedreptate. Pentru că toți greșim în multe chipuri (Iac. 3, 2), spune Apostolul. Așadar, toți creștinii îndobște trebuie să-și mărturisească păcatele înaintea lui Dumnezeu: *păcătuit-am ca și părinții noștri, nelegiuit-am, făcut-am strâmbătate* și așa mai departe, și să Îl roage să ne pomenească după mila, iubirea de oameni și bunăvoința Sa, pe care a făgăduit că o va arăta poporului Său pentru Sămânța cea Binecuvântată, Care este Iisus Hristos, și să ne cerceteze cu mântuirea Sa pentru aceeași Binecuvântată Sămânță, ca să ne învrednicim a vedea întru bunătați pe aleșii Lui, care strălucesc în Împărăție ca soarele (v. Mt. 13, 43), a ne bucura de veselia poporului Său celui sfânt, a ne lăuda cu moștenirea Lui (v. Ps. 105, 5) și a ne desfăta de bunătațile pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, pe care Dumnezeu le-a pregătit celor ce Îl iubesc (v. I Cor. 2, 9), în vecii cei nesfârșiți. De această slavă a aleșilor lui Dumnezeu trebuie să ne amintim totdeauna, să ne înălțăm spre ea dorințele, mintea, inima și suspinele atâta timp cât*

peregrinăm în această vale a plângerii, și să ne rugăm osârduitor, cu credință, Tatălui Ceresc: *Adu-Ți aminte de noi, Doamne, întru bunăvoința Ta, și așa mai departe* – căci oricât am trăi în această lume nenorocită, va trebui să ne mutăm de acolo în lumea cealaltă. Oricâtă bogăție am agonisi, trebuie neapărat s-o lăsăm în această lume. Oricât ne-am bucura de cinstea și slava acestei lumi, va trebui neapărat să fim închiși într-un mormânt mic și întunecos, țărâna să se întoarcă în țărână (v. Fac. 3, 19). Și ce folos de pe urma bogăției, cinstei și slavei acestei lumi dacă vom rămâne lipsiți de cinstea, slava și bogăția gătită în cer aleșilor lui Dumnezeu? Ce folos de pe urma distracțiilor și luxului acestei lumi, dacă trupul va fi dat spre mâncare viermilor, iar sufletul spre râs și batjocură dracilor? Rea și nenorocită schimbare: de la slava și cinstea părută la ocara și defăimarea adevărată și veșnică, de la desfătarea vremelnică și părută la chinul veșnic și adevărat. O astfel de schimbare cu totul amarnică va întâmpina sufletul iubitor de plăceri, iubitor de slavă și iubitor de averi. Dimpotrivă, foarte fericită și întru

tot dorită schimbare este a trece de la un necaz mărunț și vremelnic (zic mărunț fiindcă orice necaz din această lume, oricât de îndelungat ar fi el, nu înseamnă nimic pe lângă necazul cel veșnic ce va să fie) la bucuria și veseliea cea veșnică a aleșilor lui Dumnezeu și a-L vedea pe Hristos, față către față, cum îi luminează ca un soare pe aleșii Săi. Preafericiți sunt cei ce se învrednicesc de partea aceasta fericită, și fericirea lor nu numai că nu poate fi zăgrăvită cu vorba, ci nici nu poate fi înțeleasă cu mintea, deși în această lume ei sunt călcați în picioare ca niște gunoaie netrebnice. Dimpotrivă, săraci și preaticăloși sunt cei ce de dragul poftelor se lipsesc de soarta aceasta, chiar dacă în veacul acesta ar fi cinstiți și închinați ca niște dumnezei. Așadar, întotdeauna trebuie să suspinăm cu credință către Părintele îndurătorilor și Dumnezeu al toată mângâierea: *Pomeniște-ne pe noi, Doamne, și așa mai departe*. Mai întâi trebuie să ne lăsăm însă de păcatele și de desertăciunea acestei lumi, să ne întoarcem cu toată inima către El, și așa, recunoscându-ne nedreptatea și rătăcirea, să ne căim și să ne rugăm.

Rugăciuni către Hristos, Fiul lui Dumnezeu, luate din Sfânta Evanghelie

1.

Rugăciune insuflată de pilda semănătorului (Mt. 13, 3-8)

Fiule al lui Dumnezeu, Iisuse Hristoase, Care Te-ai arătat pe pământ în trupul nostru smerit și ai semănat sămânța bună a credinței în țarina lumii acesteia! Împrejmuiește inima mea cu frica Ta, ca nu cumva, venind cel viclean, să răpească sămânța cuvântului Tău, ci curățește inima mea de spinii întristării acestui veac, înșelării, bogăției și a toată deșertăciunea, și fă-o pământ bun pentru a primi cuvântul Tău cel dumnezeiesc, ca să aduc roada

credinței și să am parte cu aleșii Tăi, care Îți aduc roadă unul o sută, altul cincizeci, altul treizeci, că binecuvântat ești, dimpreună cu Tatăl și cu Duhul Tău Cel Sfânt în veci. Amin.

2.

Rugăciune insuflată de istorisirea despre cananeeancă (Mt. 15, 22-28)

Miluiește-mă, Doamne, Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui David după trup, precum ai miluit-o pe femeia cananeeancă: sufletul meu rău se îndrăcește de mânie, de iuțime, de pofta cea rea și de celelalte patimi pierzătoare. Doamne! „Ajută-mi!”, strig către Tine acum, când nu mai umbli pe pământ, ci șezi în ceruri de-a dreapta Tatălui. Așa, Doamne, dăruiește-mi inimă ca să urmez cu credință și cu dragoste smereniei, bunătății, blândeții și îndelungii Tale răbdări, ca și în Împărăția Ta veșnică să mă învrednicesc a mă împărtăși de ospățul robilor Tăi, pe care i-ai ales. Amin.

3.

***Rugăciune a celui încercat de ispite,
insuflată de istorisirea despre
primejduirea Apostolilor pe mare
(Mt. 8, 23-27).***

Doamne! Mântuiește-mă pe mine, cea ce pier, că iată, mica mea corabie se primejduiește de ispita valurilor și aproape este de înec. Tu, ca un Dumnezeu Milosârd și Împreună-Pătimitor neputințelor noastre, cu stăpânirea Ta cea atotputernică ceartă învolburarea necazurilor, care vor să mă cufunde în adâncul răutăților, și se va face liniște, că vânturile și marea de Tine ascultă. Amin.

4.

***Rugăciune insuflată de istorisirea
despre Schimbarea la Față
(Mt. 17, 1-9)***

Cuvinte, Cea ce împreună ești Fără de început cu Tatăl și cu Duhul, Care pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire Te-ai născut din Fecioară și ai viețuit pe pământ! Învrednicește-mă să gust din bunătatea Ta, din care Sfinții Tăi, care Te iubesc și Te cinstesc pe Tine, gustă încă de acum,

pribegind în valea plângerii care este această lume, și să privesc cu ochiul minții lumina Ta cea pururea fiitoare, pe care ai arătat-o sfinților Tăi ucenici în Schimbarea la Față a preasfântului Tău Trup, așa încât, văzând slava Ta acum prin credință, să mă învrednicesc apoi a o vedea față către față și a Vă lauda dimpreună cu aleșii Tăi pe Tine și pe Tatăl Tău cel Fără de început și pe Sfântul Duh. Amin.

5.

***Rugăciune insuflată de istorisirea
despre leproși (Lc. 17, 12-19)***

Iisuse, Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre, miluiește-mă! Către Tine, Cea ce locuiești în cer și cauți spre noi, smeriții, înalț acum de pe pământ glasul meu cu suspinare și cu credință: curățește sufletul meu cel lepros cu păcatele precum ai curățit pe cei zece bărbați leproși, încât să mă arăt curat înaintea ochilor Tăi când vei veni întru slava Ta și să am parte cu aleșii Tăi, și să Vă laud împreună cu ei pe Tine și pe Părintele Tău cel Fără de început și pe Preasfântul Duh întru Împărăția Ta. Amin.

6.

*Rugăciune insuflată de istoria
despre orbi (Mt. 20, 30-34)*

Fiule al lui Dumnezeu, Lumină Veșnică, Cea ce dai tuturor lumină! Miluiește-mă, luminează ochii inimii mele cei întunecați cu bezna păcatelor și a patimilor, precum i-ai luminat pe orbii care au strigat către Tine, ca să se deschidă și ochii inimii mele, încât să Te văd pe Tine, Lumina cea Neapropiată, și cu credință și cu dragoste să urmez Ție, Celui ce pentru mine, ticălosul, ai umblat pe pământ. Amin.

7.

*Rugăciune insuflată de felurite
istorisiri evanghelice*

Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu! Caută spre mine precum ai căutat spre femeia păcătoasă în casa lui Simon, spre Petru, care s-a lepădat de Tine, spre tâlhar pe cruce, și numără-mă pe mine cu vameșii, curvarii și ceilalți păcătoși care s-au pocăit Ție, că Tu ești Dumnezeu și Mântuitorul nostru, Care ai venit în lume să-i mântuiești pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu. Amin.

8.

*Rugăciune pentru înnoirea
duhovnicească*

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul și Înnoitorul lumii învechite de răutatea păcatului! Înnoiește-mă pe mine cu harul Duhului Tău Făcător de viață. Dă-mi minte ca să pricep puterea mântuitoarei Tale veniri. Dă-mi inimă ca să Te iubesc pe Tine, Iubirea cea Veșnică, Mângâierea și Bucuria Sfinților. Dă-mi ochi ca să văd neîncetat patimile Tale. Dă-mi urechi ca să aud sfântul Tău cuvânt. Dă-mi gură ca să grăiesc cele plăcute Ție, de folos mie și aproapelui. Dă-mi picioare ca să umblu pe cărarea poruncilor Tale, și ia de la mine, rogu-mă, tot ce-i al meu, dăruindu-mi ceea ce e al Tău; ia cele vechi și dă-mi numai cele noi, că Tu ești Cel ce faci toate și fără Tine nimic nu putem face (v. In 15, 5), că binecuvântat ești în veci. Amin.

În felul acesta poți, iubite creștine, citind Sfânta Evanghelie și restul Scripturii, să-ți înalți mintea și inima prin credință la Dumnezeu și să cauți la Dânsul milă. Multe rugăciuni de

felul acesta se găsesc între cântările bisericești și irmoasele Sfântului Ioan Damaschin. Stând în biserică și luând aminte la cele ce se citesc, întrebuințează-le cu privire la tine însuși și caută cu credință folos pentru sufletul tău – și să știi bine că fără rugăciune osârdnică orice osteneală, cu atât mai mult în cele duhovnicești, rămâne neroditoare.

Cuprins

Hristos cheamă la Sine sufletul păcătos	5
Suspînările sufletului păcătos către Hristos, Fiul lui Dumnezeu	9
Mărturisire și mulțumire lui Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul lumii	18
Plâns de pocăință	36
Canon de pocăință	55
Rugăciune de mulțumire din testamentul duhovnicesc	68
Rugăciuni din Psalmi	71
Rugăciuni și cugetări la cele dumnezeiești, pentru toată trebuința	75
Rugăciuni către Hristos, Fiul lui Dumnezeu, luate din Sfânta Evanghelie	96

Tept me car - cont

DIFUZARE:

S.C. Supergraph S.R.L.

Str. Ion Minulescu nr. 36, sector 3,
031216, București
Tel.: 021-320.61.19; fax: 021-319.10.84
e-mail: contact@supergraph.ro
www.librariasophia.ro
www.sophia.ro

Societatea de Difuzare SUPERGRAPH
vă oferă posibilitatea de a primi prin poștă
cele mai bune cărți de spiritualitate,
teologie, cultură religioasă, artă, filozofie
apărute la edituri de prestigiu.
Plata se face ramburs la primirea cărților;
taxele poștale sunt suportate de Supergraph.

Vă așteptăm la
LIBRĂRIA SOPHIA
str. Bibescu Vodă nr. 19,
040151, București, sector 4
(lângă Facultatea de Teologie)
tel. 021-336.10.00; 0722.266.618
www.librariasophia.ro

*Sacrifică puțină vreme pentru a răsfoi
cărțile noastre:
este cu neputință să nu găsești ceva
pe gustul și spre folosul tău!*

29.05.2014.

Pitești

PRINT
multicolor

SERVICII TIPOGRAFICE COMPLETE

Str. Bucium nr. 34 Iași
tel.: 0232/211225
fax: 0232/211252
office@printmulticolor.ro
www.printmulticolor.ro

LOI 7.

Iisuse, Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul și Înnoitorul lumii învechite de răutatea păcatului! Înnoiește-mă pe mine cu harul Duhului Tău Făcător de viață. Dă-mi minte ca să pricep puterea mântuitoarei Tale veniri. Dă-mi inimă ca să Te iubesc pe Tine, Iubirea cea Veșnică, Mângâierea și Bucuria Sfinților. Dă-mi ochi ca să văd neîncetat patimile Tale. Dă-mi urechi ca să aud sfântul Tău cuvânt. Dă-mi gură ca să grăiesc cele plăcute Ție, de folos mie și aproapelui. Dă-mi picioare ca să umblu pe cărarea poruncilor Tale, și ia de la mine, rogu-mă, tot ce-i al meu, dăruindu-mi ceea ce e al Tău; ia cele vechi și dă-mi numai cele noi, că Tu ești Cel ce faci toate și fără Tine nimic nu putem face, că binecuvântat ești în veci. Amin.

editura
Σοφία

www.sophia.ro

978-973-136-275-5

9 789731 362755